

Dziennik Urzędowy L 61

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48
8 marca 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 380/2005 z dnia 7 marca 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 381/2005 z dnia 7 marca 2005 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących ⁽¹⁾ 3

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2005 z dnia 7 marca 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego 4

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 383/2005 z dnia 7 marca 2005 r. określające terminy operacyjne dla kursów wymiany mające zastosowanie do produktów sektora winorośli 20

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 384/2005 z dnia 7 marca 2005 r. zatwierdzające program modułów *ad hoc*, obejmujących lata od 2007 do 2009, w odniesieniu do badania prób losowych dotyczącego siły roboczej przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98 ⁽¹⁾ 23

★ Dyrektywa Komisji 2005/21/WE z dnia 7 marca 2005 r. dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Rady 72/306/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków, jakie należy podjąć w celu zapobieżenia emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w pojazdach ⁽¹⁾ 25

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2005/177/WE:

★ Decyzja Komisji z dnia 7 marca 2005 r. w sprawie tranzytu żywego bydła przez Zjednoczone Królestwo (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 509) ⁽¹⁾ 28

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2005/178/WE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 1 marca 2005 r. dotyczące skoordynowanego wspólnotowego programu monitorowania na rok 2005 w celu zapewnienia zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz niektórych innych produktach pochodzenia roślinnego, oraz krajowych programów monitorowania na rok 2006 ⁽¹⁾ 31

2005/179/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 marca 2005 r. zmieniająca decyzje 93/52/EWG oraz 2003/467/WE w odniesieniu do oświadczenia, iż Słowenia jest wolna od brucelozy (*B. melitensis*) i enzootycznej białaczki bydła oraz, iż Słowacja jest wolna od gruźlicy i brucelozy bydła (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 483) ⁽¹⁾ 37

2005/180/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 4 marca 2005 r. upoważniająca Państwa Członkowskie do przyjęcia pewnych odstępstw na mocy dyrektywy Rady 96/49/WE w odniesieniu do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych (notyfikowana jako dokument nr K(2005) 443) ⁽¹⁾ 41

2005/181/WE:

- ★ Decyzja nr 2/2005 Komitetu Współpracy Celnej AKP-WE z dnia 1 marca 2005 r. wprowadzająca odstępstwo od pojęcia „produkty pochodzące” w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji państw AKP w odniesieniu do produkcji tuńczyka zakonserwowanego i filetów z tuńczyka znanych jako „loins” (pozycja HS ex 16.04) 48

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z 29 października 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców (Dz.U. L 345 z 20.11.2004) 51

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 380/2005

z dnia 7 marca 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8 marca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 7 marca 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	111,6
	204	89,0
	212	129,8
	624	147,8
	999	119,6
0707 00 05	052	182,7
	068	159,6
	204	147,0
	999	163,1
0709 10 00	220	27,5
	999	27,5
0709 90 70	052	176,9
	204	149,2
	999	163,1
0805 10 20	052	46,3
	204	44,9
	212	52,8
	220	51,9
	421	39,1
	624	52,6
	999	47,9
0805 50 10	052	55,6
	220	22,0
	624	51,0
	999	42,9
0808 10 80	388	85,5
	400	109,0
	404	72,2
	508	77,7
	512	72,2
	528	62,1
	720	63,1
	999	77,4
0808 20 50	052	196,3
	388	69,4
	400	99,6
	512	83,1
	528	62,3
	720	45,1
	999	92,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 381/2005**z dnia 7 marca 2005 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1702/2003 ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2002 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 4 i art. 6 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 zostało wprowadzone rozporządzeniem Komisji nr 1702/2003 z dnia 24 września 2003 r. ustanawiającym zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdolności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących⁽²⁾.
- (2) Obecny tekst punktu 21A.163 lit.c) Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1702/2003, dotyczący uprawnień zatwierdzonej organizacji produkującej do wydawania autoryzowanego poświadczenia produkcji (formularz 1 EASA) dla produktów, daje pole do odmiennych interpretacji i nie odzwierciedla pierwotnej intencji, jaką było przyznanie takiego uprawnienia zatwierdzonym organizacjom produkującym produkty.

- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1702/2003 powinno zostać odpowiednio zmienione,

- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są oparte o opinię wydaną przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Lotniczego⁽³⁾ zgodnie z art. 12 ust. 2 lit. b) i art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1592/2002.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na podstawie art. 54 rozporządzenia (WE) nr 1592/2003.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W punkcie 21A.63 lit.c) Załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1702/2003 skreśla się słowa „na mocy pkt 21A.307”.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 240 z 7.9.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1701/2003 (Dz.U. L 243, 27.9.2003, str. 5).

⁽²⁾ Dz.U. L 243 z 27.9.2003, str. 6.

⁽³⁾ Opinia nr 1/2004 z 24.2.2004.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 382/2005

z dnia 7 marca 2005 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽²⁾, w szczególności jego art. 71 ust. 2 akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie zastąpienia rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95⁽³⁾ rozporządzeniem Rady (WE) nr 1786/2003 należy przyjąć nowe szczegółowe zasady stosowania. Należy zatem uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 785/95 z dnia 6 kwietnia 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 603/95 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego⁽⁴⁾.
- (2) W celu zapewnienia przejrzystości konieczne jest sformułowanie pewnych definicji.
- (3) Biorąc pod uwagę warunki określone w art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, należy określić, odnośnie do produktów, o których mowa, minimalną jakość, wyrażoną wilgotnością i zawartością białka. Biorąc pod uwagę zastosowanie handlowe, należy rozróżnić poziom wilgotności w zależności od pewnych procesów produkcyjnych.
- (4) Należy wykluczyć z możliwości skorzystania ze wsparcia przewidzianego rozporządzeniem (WE) nr 1786/2003

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 114. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 583/2004 (Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 21.3.1995, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 79 z 7.4.1995, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1413/2001 (Dz.U. L 191 z 13.7.2001, str. 8).

pasze pochodzące z powierzchni już korzystających ze wsparcia przewidzianego w tytule IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

- (5) Artykuł 13 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 przewiduje, że Państwa Członkowskie ustanawiają system inspekcji umożliwiających sprawdzenie, w przypadku każdego przedsiębiorstwa przetwórczego lub nabywcy pasz przeznaczonych do dehydratacji, spełnienia warunków określonych przez wspomniane rozporządzenie. Mając na celu ułatwienie tej kontroli i zapewnienie przestrzegania warunków uzyskania pomocy, konieczne jest, aby przedsiębiorstwa zajmujące się przetwórstwem oraz nabywcy pasz przeznaczonych do dehydratacji stanowiły przedmiot procedury zezwalającej. W tym samym celu należy określić niezbędne informacje, które powinny się znaleźć we wnioskach o przyznanie pomocy, księgowości materiałowej i deklaracjach dostaw przedsiębiorstw przetwórczych. Należy również wskazać pozostałe dokumenty poświadczające, które powinny zostać dostarczone.
- (6) Przestrzeganie wymagań dotyczących jakości suszu paszowego powinno stanowić przedmiot dokładnych kontroli polegających na regularnym pobieraniu próbek z produktów końcowych opuszczających przedsiębiorstwo. W przypadku mieszanek złożonych z tych produktów oraz innych substancji próbki powinny być pobierane przed przystąpieniem do sporządzenia mieszanki.
- (7) W celu sprawdzenia zgodności pomiędzy ilością surowców dostarczonych do przedsiębiorstw a ilością suszu paszowego opuszczającego te przedsiębiorstwa, konieczne jest, aby wspomniane przedsiębiorstwa wykonywały systematyczne ważenie pasz, które mają zostać przetworzone oraz określały ich poziom wilgotności.
- (8) Aby ułatwić wprowadzanie do obrotu pasz przeznaczonych do przetworzenia oraz umożliwić właściwym władzom przeprowadzanie niezbędnych kontroli mających na celu zweryfikowanie prawa do otrzymania pomocy, konieczne jest, aby umowy zawierane pomiędzy przedsiębiorstwami i rolnikami były sporządzane przed dostawą surowców i przekazywane właściwym władzom przed upływem określonej daty, co pozwoli im poznać wielkość przewidywanej produkcji. W tym celu konieczne jest, aby umowy były sporządzane na piśmie i zawierały zwłaszcza takie informacje, jak: data zawarcia umowy, rok gospodarczy, nazwy i adresy stron zawierających umowę, rodzaj produktu przeznaczanego do przetworzenia oraz identyfikator działki rolniczej, na której uprawiano pasze przeznaczone do przetworzenia.
- (9) W niektórych przypadkach umowy nie mają zastosowania, a deklaracje dostaw podlegające warunkom dotyczącym umów muszą być sporządzane przez przedsiębiorstwa przetwórcze.
- (10) Aby zapewnić jednolite stosowanie systemu wsparcia, należy określić warunki dokonywania wypłat.

- (11) W rozporządzeniu (WE) nr 1786/2003 przewidziano serię kontroli dokonywanych na każdym etapie procesu produkcyjnego, w tym w ramach wymiany z zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003. Wskazane jest zatem łączenie kontroli dotyczących identyfikacji danych działek rolniczych z kontrolami przeprowadzanymi w ramach tego systemu.
- (12) Odnośnie do systemu przewidzianego w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, właściwe władze przystępują do połączonych kontroli działek rolniczych wymienionych w umowach i/lub deklaracjach dostaw oraz działek zadeklarowanych przez producentów w ich wnioskach o pomoc, aby nie dopuścić do nieuzasadnionych przypadków udzielenia pomocy.
- (13) Aby zapewnić przestrzeganie warunków przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1786/2003 oraz w niniejszym rozporządzeniu, zwłaszcza jeśli chodzi o prawo do otrzymania pomocy, należy przewidzieć pewne obniżki i wyłączenia z pomocy w celu zapobiegania wszelkim nadużyciom, biorąc równocześnie pod uwagę zasadę proporcjonalności i specyficzne problemy związane z przypadkami działania siły wyższej oraz wyjątkowe okoliczności. Należy dostosować obniżki i wyłączenia w zależności od stopnia nieregularności, a nawet przewidzieć całkowite wykluczenie z systemu pomocy przez określony czas.
- (14) Aby zapewnić właściwe zarządzanie rynkiem suszu paszowego, konieczne jest, aby pewne informacje były regularnie przekazywane Komisji.
- (15) W celu przygotowania raportu o sektorze, przewidzianego na rok 2008 zgodnie z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, należy wprowadzić obowiązek przekazywania danych dotyczących obszarów przeznaczonych pod uprawę zielonki oraz zużycia energii potrzebnej do produkcji suszu paszowego.
- (16) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 należy przewidzieć środek przejściowy dotyczący stanu zapasów magazynowych na dzień 31 marca 2005 r.
- (17) W przypadku stosowania fakultatywnego okresu przejściowego przewidzianego w art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 należy ustalić warunki udzielania pomocy przewidzianej wspomnianym artykułem.
- (18) Rozporządzenie (WE) nr 1786/2003 stosuje się od dnia 1 kwietnia 2005 r. czyli daty rozpoczęcia roku gospodarczego 2005/2006. Należy więc stosować niniejsze rozporządzenie począwszy od tej samej daty.

- (19) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Wspólnego Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż i Dopłat Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ 1

PRZEDMIOT, DEFINICJE I WARUNKI ZAKWALIFIKOWANIA DO SYSTEMU WSPARCIA

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

- 1) „susz paszowy” – produkty, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, z rozróżnieniem następujących kategorii:
 - a) „pasze poddane dehydratacji” – produkty poddane sztucznemu suszeniu cieplnemu, określone w lit. a) akapit pierwszy i trzeci wyżej wymienionego artykułu, w tym „inne podobne produkty paszowe”, tzn. wszystkie produkty paszowe trawiaste poddane sztucznemu suszeniu cieplnemu, opatrzone kodem CN 1214 90 90, a zwłaszcza:
 - rośliny zielne motylkowe,
 - rośliny zielne trawiaste,
 - zboża zbierane w stanie niedojrzałym, całe rośliny, ziarna niedojrzałe, określone w załączniku IX pkt I do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
 - b) „pasze suszone na słońcu” – produkty poddane suszeniu innemu niż sztuczne ciepłe oraz zmielone, określone w art. 1 lit. a) akapit drugi i czwarty rozporządzenia (WE) nr 1786/2003;
 - c) „koncentraty białkowe” – produkty określone w art. 1 lit. b) akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1786/2003;
 - d) „produkty poddane dehydratacji” – produkty określone w art. 1 lit. b) akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1786/2003.

2) „przedsiębiorstwo przetwórcze” – przedsiębiorstwo przetwarzające susz paszowy określone w art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, posiadające odpowiednie krajowe zezwolenie, wykonujące jedną z następujących czynności:

a) dehydratację świeżej zielonki przy użyciu suszarki spełniającej następujące warunki:

— temperatura powietrza na wejściu nie może być niższa niż 250 °C; jednakże suszarki taśmowe osiągnące temperaturę powietrza na wejściu nie niższą niż 110 °C i posiadające zezwolenie uzyskane przed początkiem roku gospodarczego 1999/2000 nie muszą spełniać tego warunku,

— czas poddawania zielonki dehydratacji nie może być dłuższy niż trzy godziny,

— w przypadku suszenia warstwami grubość każdej warstwy nie może przekraczać 1 metra;

b) przemiał pasz suszonych na słońcu;

c) produkcja koncentratów białkowych.

3) „nabywca pasz do suszenia i/lub rozdrabniania” – osoba fizyczna lub prawna określona w art. 10 lit. c) ppkt iii) rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, posiadająca odpowiednie krajowe zezwolenie, kupująca od producenta świeżą zielonkę w celu dostarczenia jej przedsiębiorstwom przetwórczym.

4) „partia” – określona ilość pasz jednakowej jakości pod względem składu, poziomu wilgotności, zawartości białka, opuszczająca jako całość przedsiębiorstwo przetwórcze.

5) „mieszanka” – produkt przeznaczony do żywienia zwierząt, zawierający susz paszowy, który został poddany suszeniu i/lub rozdrabnianiu w przedsiębiorstwie przetwórczym oraz dodatki.

„Dodatki” są to produkty innego rodzaju niż susz paszowy, w tym środki wiążące i spoiwa, lub tego samego rodzaju, ale poddane suszeniu i/lub rozdrabnianiu w innym miejscu.

Jednakże susz paszowy zawierający dodatki w ilości maksymalnie 3 % całkowitej wagi końcowego produktu nie jest uważany za mieszankę, pod warunkiem że całkowita zawartość azotu w stosunku do suchej masy dodatku nie przekracza 2,4 %.

6) „działki rolnicze” – działki określone zgodnie z systemem identyfikacji działek rolniczych zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, określonego w art. 18 i 20 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i w art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 ⁽¹⁾.

7) „wniosek o pomoc jednorazową” – wniosek o przyznanie pomocy określony w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz w art. 12 i 14 rozporządzenia (WE) nr 796/2004.

8) „odbiorca końcowy partii suszu paszowego” – ostatnia osoba otrzymująca tę partię w takiej samej formie, w jakiej znajdowała się ona opuszczając przedsiębiorstwo przetwórcze, w celu przetworzenia lub użycia go jako żywność dla zwierząt.

Artykuł 3

Produkty kwalifikujące się do objęcia pomocą

Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia produktami kwalifikującymi się do objęcia pomocą przewidzianą w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 jest susz paszowy spełniający wymogi związane z wprowadzaniem na rynek produktów przeznaczonych do żywienia zwierząt, który:

a) opuszcza, pod taką postacią lub jako mieszanka, teren przedsiębiorstwa przetwórczego lub, jeśli nie może być składowany na tym terenie, jakiegokolwiek inne miejsce składowania, zapewniające wystarczające gwarancje wymagane do celów kontroli pasz składowanych oraz zatwierdzone przez właściwe władze;

b) w momencie opuszczania przedsiębiorstwa przetwórczego posiada następujące właściwości:

i) maksymalną wilgotność w wysokości:

— 12 % dla pasz suszonych na słońcu, pasz poddawanych dehydratacji poddanych przemiałowi, koncentratów białkowych i produktów poddanych dehydratacji,

— 14 % dla pozostałych pasz poddanych dehydratacji;

ii) minimalną całkowitą zawartość białka surowego w stosunku do suchej masy w wysokości:

— 15 % dla pasz poddanych dehydratacji, pasz suszonych na słońcu i produktów poddanych dehydratacji,

— 45 % dla koncentratów białkowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18.

Prawo do uzyskania pomocy jest ograniczone do ilości produktów otrzymanych na drodze suszenia pasz pochodzących z działek używanych w celach rolniczych w zgodzie z art. 51 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Artykuł 4

Wyłączenie

Z prawa do uzyskania pomocy przewidzianej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 wyłączone są pasze pochodzące z obszarów korzystających z systemu wsparcia przewidzianego na mocy przepisów tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Jednakże na obszarach korzystających z pomocy z tytułu nasion, określonej w rozdziale 9 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wyłączenie z prawa do uzyskania pomocy z tytułu przetwarzania na susz paszowy dotyczy jedynie roślin paszowych, z których zebrano ziarna.

Z pomocy z tytułu przetwórstwa na susz paszowy mogą również skorzystać obszary objęte płatnościami powierzchniowymi z tytułu roślin uprawnych, określonymi w rozdziale 10 tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, o ile zostały w całości obsiane roślinami uprawnymi zgodnie z lokalnymi warunkami.

ROZDZIAŁ 2

PRZEDSIĘBIORSTWA PRZETWÓRCZE I NABYWCY PASZ DO SUSZENIA I/LUB ROZDRABNIANIA

Artykuł 5

Zezwolenie dla przedsiębiorstwa przetwórczego

W celu uzyskania zezwolenia określonego w art. 2 pkt 2 przedsiębiorstwo przetwórcze:

- a) przedstawia właściwym władzom dokumentację zawierającą:
 - i) opis terenu przedsiębiorstwa przetwórczego, ze wskazaniem zwłaszcza miejsc wwozu produktów przeznaczonych do przetworzenia oraz wywozu suszu paszowego, pomieszczeń składowania, produktów używanych do przetwórstwa i produktów końcowych oraz usytuowania pomieszczeń warsztatowych,
 - ii) opis urządzeń technicznych, zwłaszcza pieców do dehydratacji oraz urządzeń do rozdrabniania, ze wskazaniem godzinnej wydajności ewaporacyjnej i osiągniętej temperatury oraz urządzeń służących do ważenia, w celu wykonywania czynności przewidzianych w art. 2 pkt 2,
 - iii) listę dodatków używanych przed lub w trakcie procesu dehydratacji oraz listę innych produktów stosowanych podczas produkcji i produktów końcowych,

iv) modele rejestrów księgowości materiałowej określonej w art. 12;

- b) udostępnia właściwym władzom aktualną księgowość materiałową i finansową;
- c) ułatwia wykonywanie czynności kontrolnych;
- d) przestrzega warunków przewidzianych rozporządzeniem (WE) nr 1786/2003 oraz niniejszym rozporządzeniem.

W przypadku modyfikacji jednego lub kilku elementów dokumentacji określonej w pierwszym akapicie lit. a) przedsiębiorstwo przetwórcze zobowiązane jest uprzedzić o tym właściwe władze w terminie dziesięciu dni kalendarzowych w celu uzyskania potwierdzenia zezwolenia.

Artykuł 6

Zezwolenie dla nabywców pasz do suszenia i/lub rozdrabniania

W celu uzyskania zezwolenia określonego w art. 2 pkt 3 nabywca pasz do suszenia i/lub rozdrabniania:

- a) prowadzi rejestr produktów, o których mowa, zawierający przynajmniej dzienne zakupy i sprzedaż poszczególnych produktów, z podaniem dla każdej partii, jej ilości, pozycji w umowie zawartej z producentem dostarczającym produkt oraz, w danym przypadku, przedsiębiorstwa przetwórczego będącego odbiorcą;
- b) udostępnia władzom aktualną księgowość materiałową i finansową;
- c) ułatwia wykonywanie czynności kontrolnych;
- d) przestrzega warunków przewidzianych rozporządzeniem (WE) nr 1786/2003 oraz niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 7

Wydawanie i cofanie zezwoleń

Wnioski o wydanie zezwoleń, o których mowa w art. 2 pkt 2 i 3, składane są przez zainteresowanych wnioskodawców przed rozpoczęciem roku gospodarczego.

Zezwolenia przyznawane są przez właściwe władze każdego Państwa Członkowskiego przed rozpoczęciem roku gospodarczego. W wyjątkowych przypadkach władze mogą wydać tymczasowe zezwolenie przez okres dwóch miesięcy od momentu rozpoczęcia danego roku gospodarczego. W takim przypadku przedsiębiorstwo uważane jest za zatwierdzone, aż do momentu wydania ostatecznego zezwolenia przez właściwe władze.

Bez uszczerbku dla przepisów art. 30, jeśli jeden lub kilka warunków przewidzianych w art. 5 lub 6 nie jest spełnionych, właściwe władze cofają zezwolenie, chyba że przedsiębiorstwo przetwórcze lub nabywca pasz do suszenia i/lub rozdrabniania dokona w terminie ustalonym w zależności od wagi problemu koniecznych formalności, tak aby na nowo spełniać wyżej wymienione warunki.

Artykuł 8

Zobowiązania dotyczące produkcji pasz

W przypadku gdy przedsiębiorstwo przetwórcze przystępuje do produkcji z jednej strony pasz poddanych dehydratacji i/lub koncentratów białkowych i z drugiej strony pasz suszonych na słońcu:

- a) produkcja pasz poddanych dehydratacji musi się odbywać w pomieszczeniach lub miejscach innych niż te przeznaczone do produkcji pasz suszonych na słońcu;
- b) produkty otrzymywane z obu produkcji muszą być składowane osobno;
- c) zabrania się mieszania w przedsiębiorstwie produktu należącego do jednej z tych grup z produktem należącym do drugiej grupy.

Artykuł 9

Zobowiązania dotyczące wprowadzania i wypuszczania produktów

Przed wprowadzeniem na swój teren produktów innych niż pasze przeznaczone do suszenia i/lub rozdrabniania, w celu wyprodukowania mieszanek, przedsiębiorstwo przetwórcze zawiadamia właściwe władze Państwa Członkowskiego, podając rodzaj i ilości wprowadzanych produktów.

Jeśli wprowadzenie dotyczy pasz, które zostały poddane suszeniu lub rozdrobnieniu przez inne przedsiębiorstwo przetwórcze, przedsiębiorstwo podaje również władzom ich pochodzenie oraz przeznaczenie. W takim wypadku wprowadzenie może odbywać się wyłącznie pod kontrolą właściwych władz i na warunkach przez nie ustalonych.

Susz paszowy, który opuścił dane przedsiębiorstwo przetwórcze, może być ponownie do niego wprowadzony tylko w celu przepakowania, pod kontrolą właściwych władz i na warunkach przez nie ustalonych.

Produkty po raz pierwszy lub ponownie wprowadzane na teren przedsiębiorstwa przetwórczego, zgodnie z niniejszym arty-

kułem, nie mogą być składowane razem z suszem paszowym i/lub paszami rozdrabnianymi przez rzeczzone przedsiębiorstwo. Są one ponadto umieszczane w księgowości przedsiębiorstwa, zgodnie z art. 12 ust. 1.

Artykuł 10

Określanie ciężaru, pobieranie próbek i analiza suszu paszowego

1. Pobieranie próbek oraz ważenie suszu paszowego przewidziane w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 jest wykonywane przez przedsiębiorstwo przetwórcze w chwili, gdy susz paszowy opuszcza teren przedsiębiorstwa.

Jednakże jeśli susz paszowy został poddany mieszanii w przedsiębiorstwie przetwórczym, pobieranie próbek i ważenie odbywa się przed procesem mieszania.

W przypadku gdy mieszanie jest wykonywane przed lub w trakcie suszenia, próbka jest pobierana po zakończeniu suszenia. Próbka opatrzona jest adnotacją wskazującą, że chodzi o mieszankę i określającą rodzaj dodatku, jego nazwę, całkowitą zawartość substancji azotowej w stosunku do suchej masy oraz wskaźnik jego zawartości w produkcie końcowym.

2. Właściwe władze mogą nałożyć na przedsiębiorstwa przetwórcze obowiązek powiadomienia, co najmniej dwa robocze dni wcześniej, o każdej wysyłce suszu lub mieszance suszu paszowego, z podaniem dat i ilości, aby umożliwić przeprowadzenie wszelkich niezbędnych kontroli.

W ciągu każdego roku gospodarczego władze regularnie przeprowadzają pobieranie próbek i ważenie co najmniej 5 % suszu paszowego opuszczającego przedsiębiorstwo i co najmniej 5 % mieszanek suszu paszowego.

3. Określenie poziomu wilgotności i zawartości białek surowych określonych w art. 3 dokonywane jest poprzez pobranie próbek w ilości powyżej 110 ton z każdej partii suszu paszowego opuszczającego przedsiębiorstwo przetwórcze lub mieszanych w nim, przy użyciu metody ustalonej przez dyrektwy Komisji 76/371/EWG⁽¹⁾, 71/393/EWG⁽²⁾ i 72/199/EWG⁽³⁾.

W przypadku wysyłki lub mieszanki kilku partii o jednakowej jakości, jeśli chodzi o skład gatunkowy, poziom wilgotności i zawartość białka, i których całkowity ciężar jest niższy lub równy 110 tonom, próbka jest pobierana z każdej partii. Jednakże analizie poddawana jest reprezentatywna mieszanka tych próbek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 102 z 15.4.1976, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 279 z 20.12.1971, str. 7.

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 29.5.1972, str. 6.

*Artykuł 11***Ważenie pasz i pomiar poziomu wilgotności pasz przeznaczonych do dehydratacji**

1. Poprzez systematyczne ważenie przedsiębiorstwa przetwórcze określają dokładne ilości pasz przeznaczonych do dehydratacji oraz pasz suszonych na słońcu, które są im dostarczane w celu przetworzenia.

2. Przedsiębiorstwo przetwórcze nie ma obowiązku systematycznego ważenia, jeśli jego produkcja nie przekracza 1 000 ton w ciągu jednego roku gospodarczego i jeśli przedsiębiorstwo to udowodni właściwym władzom Państwa Członkowskiego, że nie ma możliwości skorzystania z systemu publicznego ważenia w promieniu pięciu kilometrów. W takim przypadku dostarczane ilości mogą być określane każdą inną metodą zatwierdzoną wcześniej przez wspomniane władze.

3. Średnia wilgotność pasz przeznaczonych do dehydratacji mierzona jest przez przedsiębiorstwo przetwórcze poprzez porównanie ilości użytych z otrzymanymi ilościami suszu paszowego.

4. Przed końcem pierwszego miesiąca każdego kwartału przedsiębiorstwa przetwórcze powiadamiają właściwe władze o średniej wilgotności, o której mowa w ust. 3, zanotowanej w trakcie poprzedniego kwartału w przetworzonych przez nie paszach przeznaczonych do dehydratacji.

*Artykuł 12***Księgowość materiałowa przedsiębiorstw przetwórczych**

1. Księgowość materiałowa przedsiębiorstw przetwórczych, przewidziana w art. 10 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, jest prowadzona w powiązaniu z księgowością finansową i pozwala codziennie odnotowywać:

a) ilości produktów wprowadzanych w celu dehydratacji i/lub rozdrobnienia, z podaniem, dla każdego odbioru:

— daty wprowadzenia,

— ilości,

— gatunku lub gatunków określonych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 dla pasz przeznaczonych do dehydratacji i, w stosownym przypadku, suszonych na słońcu,

— poziomu wilgotności stwierdzonego w paszach przeznaczonych do dehydratacji,

— pozycji w umowie i/lub deklaracji dostawy przewidzianych w art. 14 lub 15 niniejszego rozporządzenia;

b) ilości wyprodukowanych oraz ewentualnych ilości wszystkich dodatków użytych podczas produkcji;

c) ilości opuszczających przedsiębiorstwo z podaniem dla każdej partii, daty wysyłki, poziomu wilgotności i zawartości białka;

d) ilości suszu paszowego, dla których dane przedsiębiorstwo przetwórcze już otrzymało pomoc i które zostają po raz pierwszy lub ponownie wprowadzane na teren przedsiębiorstwa;

e) zapasów suszu paszowego na koniec każdego roku gospodarczego;

f) produktów, które zostały zmieszane z lub dodane do pasz poddanych suszeniu i/lub rozdrobnieniu przez dane przedsiębiorstwo, z podaniem ich rodzaju, nazwy, całkowitej zawartości substancji azotowej w stosunku do masy suchej oraz poziomu ich zawartości w produkcie końcowym.

2. Przedsiębiorstwa przetwórcze prowadzą księgowość materiałową oddzielnie dla pasz poddanych dehydratacji, pasz suszonych na słońcu, koncentratów białkowych i produktów poddanych dehydratacji.

3. W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo przeprowadza również dehydratację lub przetwarza produkty inne niż susz paszowy, prowadzi ono oddzielną księgowość materiałową dla tej działalności dehydratacji lub przetwórstwa.

*Artykuł 13***Dokumenty poświadczające używane w księgowości materiałowej**

1. Na żądanie właściwych władz przedsiębiorstwa przetwórcze udostępniają im następujące dokumenty:

a) elementy pozwalające określić moce produkcyjne przedsiębiorstwa;

b) zapasy materiałów opałowych przedsiębiorstwa na początku i na końcu produkcji;

c) faktury zakupu materiałów opałowych i odczyty zużycia energii elektrycznej w trakcie okresu produkcyjnego;

d) wykaz godzin pracy suszarek, a dla pasz suszonych na słońcu – rozdrabniarek;

e) kompletny bilans zużycia energii, zgodnie z załącznikiem I;

f) umowy i/lub deklaracje dostaw.

2. Przedsiębiorstwa przetwórcze sprzedające swoje produkty udostępniają właściwym władzom, oprócz dokumentów wymienionych w ust. 1, faktury zakupu pasz przeznaczonych do suszenia i/lub rozdrabniania oraz faktury sprzedaży suszu paszowego, z podaniem przede wszystkim ilości i składu sprzedawanego produktu, a także nazwy i adresu nabywcy.

Przedsiębiorstwa przetwarzające produkcję swoich członków i dostarczające im susz paszowy udostępniają właściwym władzom, oprócz dokumentów wymienionych w ust. 1, formularze wypuszczenia lub każdy inny dokument księgowy, zatwierdzony przez władze, z podaniem przede wszystkim ilości i składu dostarczanego produktu, a także nazw odbiorców.

Przedsiębiorstwa produkujące susz paszowy dla rolnika i dostarczające mu tą produkcję, udostępniają właściwym władzom, oprócz dokumentów wymienionych w ust. 1, faktury kosztów produkcji, z podaniem przede wszystkim ilości i składu wyprodukowanego suszu paszowego, a także nazwiska rolnika.

ROZDZIAŁ 3

UMOWY I DEKLARACJE DOSTAW

Artykuł 14

Umowy

1. Każda umowa określona w art. 10 lit. c) ppkt i) oraz iii) rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, oprócz informacji przewidzianych w art. 12 wspomnianego rozporządzenia, musi przede wszystkim zawierać:

- a) nazwiska, imiona i adresy stron zawierających umowę;
- b) datę jej zawarcia;
- c) rok gospodarczy, którego dotyczy;
- d) gatunek lub gatunki pasz przeznaczonych do przetworzenia oraz ich przewidywane ilości;
- e) identyfikację działki lub działek rolniczych, na których uprawiane są pasze przeznaczone do przetworzenia, z odniesieniem do wniosku o udzielenie jednorazowej pomocy, w którym działki te zostały zadeklarowane, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, oraz, w przypadku gdy umowa zostaje zawarta lub deklaracja jest realizowana przed datą złożenia wniosku o pomoc jednorazową, zobowiązanie zadeklarowania wspomnianych działek we wniosku o jednorazową pomoc.

2. Jeśli przedsiębiorstwo przetwórcze wykonuje umowę o przetwórstwie w sposób określony w art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, zawartą z niezależnym producentem rolnym lub jednym czy kilkoma z jego członków, umowa musi zawierać również:

- a) produkt końcowy, który ma być dostarczony,
- b) koszty do zapłacenia przez producenta.

Artykuł 15

Deklaracje dostaw

1. W przypadku przedsiębiorstwa przetwarzającego własną produkcję lub grupy producentów przetwarzającej produkcję swych członków, sporządzana jest deklaracja dostaw, która powinna zawierać przynajmniej:

- a) datę dostawy lub, w stosownym przypadku, orientacyjną datę, jeśli dostawa ma miejsce po złożeniu deklaracji dostawy właściwym władzom;
- b) ilości pasz odebranych lub do odebrania;
- c) gatunek lub gatunki pasz przeznaczonych do przetworzenia;
- d) w stosownym przypadku, nazwę i adres członka grupy producentów będącego dostawcą;
- e) identyfikację działki lub działek rolniczych, na których uprawiane są pasze przeznaczone do przetworzenia, z odniesieniem do wniosku o udzielenie jednorazowej pomocy, w którym działki te zostały zadeklarowane, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, oraz, w przypadku gdy umowa zostaje zawarta lub deklaracja jest realizowana przed datą złożenia wniosku o pomoc jednorazową, zobowiązanie zadeklarowania wspomnianych działek we wniosku o jednorazową pomoc.

2. W przypadku przedsiębiorstwa zaopatrywanego przez zatwierdzonego nabywcę, sporządzana jest deklaracja dostaw, która powinna zawierać przynajmniej:

- a) tożsamość zatwierdzonego nabywcy;
- b) datę dostawy lub, w stosownym przypadku, orientacyjną datę dostawy, jeśli ma ona miejsce po złożeniu deklaracji dostawy właściwym władzom;
- c) ilości pasz odebranych lub do odebrania, z podziałem zgodnie z umowami zawartymi pomiędzy nabywcami i producentami z podaniem numerów tych umów;
- d) gatunek lub gatunki pasz przeznaczonych do przetworzenia;

e) identyfikację działki lub działek rolniczych, na których uprawiane są pasze przeznaczone do przetworzenia, z odniesieniem do wniosku o udzielenie jednorazowej pomocy, w którym działki te zostały zadeklarowane, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, oraz, w przypadku gdy umowa zostaje zawarta lub deklaracja jest realizowana przed datą złożenia wniosku o pomoc jednorazową, zobowiązanie zadeklarowania wspomnianych działek we wniosku o jednorazową pomoc.

Artykuł 16

Data umowy lub deklaracji

Umowy oraz deklaracje dostaw o których mowa w art. 14 i 15, są sporządzane na piśmie na co najmniej dwa dni robocze przed datą dostawy.

Niemniej jednak Państwa Członkowskie mogą wprowadzić wymagany termin od 2 do 8 dni roboczych przed datą dostawy.

Artykuł 17

Przekazywanie danych

Przedsiębiorstwa przetwórcze i nabywcy pasz przeznaczonych do suszenia i/lub rozdrabniania przekazują właściwym władzom, najpóźniej do 15 dnia każdego miesiąca, listę indykatorywną umów zawartych w poprzednim miesiącu i deklaracji dostaw sporządzonych w poprzednim miesiącu.

Lista musi zawierać przede wszystkim:

- a) tożsamość kontrahenta przedsiębiorstwa przetwórczego lub zatwierdzonego nabywcy lub składającego deklarację w przypadku przedsiębiorstwa przetwarzającego własną produkcję lub grupy producentów przetwarzającej produkcję swych członków,
- b) datę umowy lub deklaracji dostawy,
- c) oznaczenia identyfikujące działki rolnicze,
- d) numer wniosku o jednorazową pomoc.

Władze mogą zażądać przekazania listy drogą elektroniczną.

ROZDZIAŁ 4

WNIOSKI O POMOC I WYPŁATY POMOCY

Artykuł 18

Data składania wniosków o pomoc

1. W celu skorzystania z pomocy przewidzianej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 przedsiębiorstwo prze-

twórcze składa wniosek o pomoc w odniesieniu do produktów, które opuściły wspomniane przedsiębiorstwo w danym miesiącu, najpóźniej 45 dni kalendarzowych od ostatniego dnia tego miesiąca.

2. Za wyjątkiem zaistnienia siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności:

- a) złożenie wniosku po upływie terminu określonego w ust. 1 powoduje redukcję kwot do których przedsiębiorstwo miałyby prawo, gdyby wniosek został złożony w przewidzianym terminie o 1% za każdy dzień roboczy spóźnienia;
- b) jeśli opóźnienie przekracza 25 dni kalendarzowych, wniosek nie zostaje przyjęty.

3. Żaden wniosek o pomoc przedstawiony z tytułu danego roku gospodarczego nie może zostać złożony później niż dnia 15 kwietnia następującego po zakończeniu tego roku gospodarczego, za wyjątkiem zaistnienia siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności.

Artykuł 19

Treść wniosku

1. Wniosek o pomoc powinien zawierać przynajmniej:

- a) nazwisko, imię, adres i podpis wnioskodawcy;
- b) ilości, dla których wnioskuje się o pomoc, z podziałem na partie;
- c) datę, z którą każda partia opuszcza teren przedsiębiorstwa;
- d) informację, że zgodnie z art. 10 ust. 3, pobrano próbki z każdej partii w momencie opuszczania przedsiębiorstwa przetwórczego lub w momencie mieszania przez przedsiębiorstwo wyprodukowanego suszu paszowego oraz wszelkie informacje niezbędne do zidentyfikowania tych próbek;
- e) wskazanie w poszczególnych partiach wszystkich ewentualnych dodatków, z podaniem ich rodzaju, nazwy, całkowitej zawartości substancji azotowej w stosunku do masy suchej oraz poziomu ich zawartości w produkcie końcowym;
- f) w przypadku mieszanki, wskazanie w poszczególnych partiach zawartości białka surowego w suszu paszowym wyprodukowanym w przedsiębiorstwie zawartych w mieszance, po odjęciu całkowitej zawartości substancji azotowej wniesionej przez dodatki.

2. Pomoc, która ma zostać przyznana przedsiębiorstwu przetwórczemu, dotyczy wyłącznie suszu paszowego poddanemu suszeniu i/lub rozdrobnieniu w przedsiębiorstwie, po odjęciu ciężaru wszystkich dodatków.

Artykuł 20**Zaliczki**

1. Aby móc otrzymać zaliczkę zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, do wniosku o pomoc należy dołączyć zaświadczenie złożenia zabezpieczenia przewidzianego we wspomnianym ustępie.

2. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne do zweryfikowania prawa do otrzymania pomocy w ciągu dziewięćdziesięciu dni kalendarzowych, licząc od daty złożenia wniosku.

Artykuł 21**Końcowa kwota pomocy**

1. Komisja ustala, zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, końcową kwotę pomocy, o której mowa w art. 4 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia. Kwota ta zostaje obliczona na podstawie przekazanych przez Państwa Członkowskie danych, zgodnie z art. 33 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy, wskutek późniejszych kontroli, jedno lub kilka Państw Członkowskich składa drugie oświadczenie zgodnie z art. 33 ust. 1 akapit drugi, stosownie umotywowane i w którym przedstawione wartości są wyższe od wartości zawartych w pierwszym oświadczeniu, to drugie oświadczenie jest brane pod uwagę tylko wtedy, gdy końcowa kwota pomocy, obliczona w oparciu o pierwsze oświadczenie, nie została przyznana. W tym przypadku ilości suszu paszowego, które nie zostaną tym samym wzięte pod uwagę, zostaną przesunięte na następny rok gospodarczy.

3. W stosownym przypadku saldo przewidziane w art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 jest wypłacane w terminie sześćdziesięciu dni kalendarzowych, licząc od daty opublikowania przez Komisję końcowej kwoty pomocy na dany rok gospodarczy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 22**Kurs wymiany**

Terminem operacyjnym dla kursu walutowego mającego zastosowanie dla pomocy przewidzianej w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 jest pierwszy dzień miesiąca, w którym dana partia suszu paszowego opuszcza teren zatwierdzonego przedsiębiorstwa przetwórczego.

ROZDZIAŁ 5**KONTROLE****Artykuł 23****Ogólne zasady kontroli**

1. Kontrole administracyjne i kontrole na miejscu przewidziane niniejszym rozporządzeniem są przeprowadzane w sposób zapewniający skuteczną weryfikację przestrzegania warunków przyznawania pomocy.

2. Wnioski o pomoc są odrzucane, jeśli przedsiębiorstwo przetwórcze uniemożliwia przeprowadzenie kontroli na miejscu.

Artykuł 24**Kontrole administracyjne**

1. Celem kontroli administracyjnych jest wykrycie nieprawidłowości, zwłaszcza poprzez kontrole przekrojowe.

Kontrole przekrojowe przeprowadzane przez właściwe władze obejmują działki rolnicze zadeklarowane we wniosku o jednorazową pomoc, w umowach i/lub deklaracjach dostaw oraz stanowiące odniesienie działki figurujące w systemie identyfikacji działek rolniczych w celu sprawdzenia kwalifikowalności do objęcia płatnościami powierzchniowymi i uniknięcia wszelkich nieuzasadnionych przypadków przyznania pomocy.

2. Ujawnienie nieprawidłowości wykrytych w trakcie kontroli przekrojowych powoduje wszczęcie odpowiedniej procedury administracyjnej i, w stosownym przypadku, przeprowadzenie kontroli na miejscu.

Artykuł 25**Kontrole na miejscu**

1. Kontrole na miejscu nie są zapowiadane. Jednakże możliwe jest powiadomienie, ściśle ograniczone do minimalnego koniecznego terminu, o ile nie zaszkodzi ono celowi kontroli. Powiadomienie nie może przekraczać 48 godzin, za wyjątkiem uzasadnionych przypadków.

2. W stosownym przypadku kontrole na miejscu przewidziane niniejszym rozporządzeniem są przeprowadzane łącznie z innymi kontrolami przewidzianymi w ustawodawstwie wspólnotowym.

3. W przypadku gdy kontrole pozwalają stwierdzić znaczne nieprawidłowości w danym regionie lub w danym przedsiębiorstwie przetwórczym, właściwe władze zwiększą odpowiednio ilość, częstotliwość i zakres kontroli na miejscu w danych przedsiębiorstwach w roku bieżącym i następnym.

4. Państwa Członkowskie ustanawiają kryteria wyboru próbek kontrolnych. Jeśli kontrola próbki wykaże nieprawidłowości, w konsekwencji wielkość i podstawa próbki zostają odpowiednio rozszerzone.

Artykuł 26

Kontrole na miejscu przedsiębiorstw przetwórczych

1. Przynajmniej raz w ciągu roku gospodarczego właściwe władze przeprowadzają kontrolę księgowości materiałowej określonej w art. 12 wszystkich przedsiębiorstw przetwórczych, a zwłaszcza powiązań między księgowością materiałową i finansową.

2. Właściwe władze wyrywkowo sprawdzają dokumenty poświadczające odnoszące się do księgowości materiałowej przedsiębiorstw przetwórczych.

Jednakże jeśli chodzi o nowo zatwierdzone przedsiębiorstwa, weryfikacja obejmuje wszystkie wnioski przedłożone w pierwszym roku ich działalności.

Artykuł 27

Kontrole na miejscu innych podmiotów uczestniczących

1. Właściwe władze przeprowadzają regularne kontrole dodatkowe dostawców surowców oraz podmiotów, którym dostarczany jest susz paszowy.

Kontrole te obejmują:

- a) co najmniej 5% partii stanowiących przedmiot wniosku o pomoc, w celu sprawdzenia przebytej drogi aż do końcowego odbiorcy;
- b) co najmniej 5% umów i deklaracji dostaw, w celu sprawdzenia działalności pochodzenia produktów dostarczanych przedsiębiorstwom przetwórczym.

2. Podmioty poddawane kontroli na miejscu są wybierane przez właściwe władze na podstawie analizy ryzyka, która uwzględnia:

- a) kwotę pomocy;
- b) ewolucję pomocy w stosunku do roku poprzedniego;
- c) wyniki kontroli przeprowadzonych w ciągu poprzednich lat;
- d) inne parametry określone przez Państwa Członkowskie.

Co roku właściwe władze dokonują oceny skuteczności parametrów analizy ryzyka stosowanych w poprzednich latach.

3. Właściwe władze systematycznie zachowują dokumenty poświadczające powody, dla których dany rolnik został wybrany do kontroli na miejscu. Są one udostępniane inspektorowi odpowiedzialnemu za przeprowadzenie kontroli na miejscu przed jej rozpoczęciem.

Artykuł 28

Sprawozdanie z kontroli

1. Każda kontrola na miejscu stanowi przedmiot sprawozdania z kontroli zawierającego szczegółowy opis różnych aspektów kontroli.

2. Podmiot kontrolowany ma możliwość podpisania sprawozdania i dodania swoich uwag. Otrzymuje on także kopię sprawozdania z kontroli.

ROZDZIAŁ 6

OBNIŻKI I WYŁĄCZENIA

Artykuł 29

Obniżki i wyłączenia stosowane w przypadku zawyżonych deklaracji przedsiębiorstw przetwórczych

Jeśli ilość suszu paszowego wskazana w jednym lub kilku wnioskach o pomoc jest wyższa niż ilość kwalifikująca się zgodnie z art. 3, stosuje się następujące zasady:

- a) jeśli różnica stwierdzona we wniosku o pomoc nie przekracza 20% ilości kwalifikujących się, kwota pomocy jest obliczana na podstawie ilości kwalifikującej się, zredukowanej o podwójną stwierdzoną różnicę;
- b) jeśli różnica stwierdzona we wniosku o pomoc przekracza 20% ilości kwalifikujących się, wniosek zostaje odrzucony;
- c) jeśli różnica stwierdzona we wniosku o pomoc nie przekracza 20% ilości kwalifikujących się, ale jest to drugi stwierdzony przypadek przekroczenia ilości w trakcie jednego roku gospodarczego, wniosek zostaje odrzucony;
- d) jeśli różnica stwierdzona we wniosku o pomoc przekracza 50% ilości kwalifikujących się lub, jeśli ponownie stwierdzono różnicę powyżej 20% i poniżej 50% w trakcie jednego roku gospodarczego, żadna pomoc nie zostaje przyznana na bieżący rok gospodarczy.

Należna kwota jest pobierana z wypłat z tytułu pomocy, o którą przedsiębiorstwo może się ubiegać na podstawie wniosków o pomoc, złożonych przez nie w ciągu lat gospodarczych następujących po roku, w czasie którego stwierdzono nieprawidłowości.

Jeśli zostanie stwierdzone, że nieprawidłowości określone w pierwszym akapicie zostały spowodowane umyślnie przez przedsiębiorstwo przetwórcze, pomoc nie zostanie przyznana beneficjentowi w trakcie bieżącego i następnego roku gospodarczego.

Artykuł 30

Obniżki i wyłączenia stosowane w przypadku nieprzestrzegania niektórych warunków otrzymania zezwoleń przez przedsiębiorstwa przetwórcze i zatwierdzonych nabywców

Jeśli zostanie stwierdzone, że księgowość materiałowa nie spełnia warunków określonych w art. 12 lub że nie można ustalić powiązań między księgowością materiałową, finansową i dostarczonymi dokumentami poświadczającymi, bez uszczerbku dla obniżek i wyłączeń określonych w art. 29, pomoc dla przedsiębiorstwa przetwórczego zostaje obniżona o 10% do 30% kwoty pomocy wnioskowanej na dany rok gospodarczy, w zależności od powagi stwierdzonych uchybień.

Jeśli te same nieprawidłowości zostaną ponownie stwierdzone w okresie dwóch lat od pierwszego stwierdzenia, właściwe władze cofają przedsiębiorstwu zezwolenie minimalnie na okres jednego roku gospodarczego i maksymalnie na okres trzech lat gospodarczych.

ROZDZIAŁ 7

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 31

Siła wyższa i okoliczności wyjątkowe

Kierujący przedsiębiorstwem przetwórczym powiadamia na piśmie właściwe władze, w terminie dziesięciu dni roboczych, licząc od dnia, w którym jest to możliwe, o przypadkach zaistnienia siły wyższej lub wyjątkowych okolicznościach oraz przedstawia odpowiednie dowody na ich istnienie.

Artykuł 32

Dodatkowe środki i wzajemna pomoc Państw Członkowskich

1. Państwa Członkowskie podejmą wszelkie dodatkowe niezbędne środki mające na celu właściwe stosowanie wspólnej organizacji rynku w sektorze suszu paszowego i udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu przeprowadzania kontroli przewidzianych niniejszym rozporządzeniem. Pod tym względem, jeśli niniejsze rozporządzenie nie przewiduje stosownych obniżek lub wyłączeń, Państwa Członkowskie mogą nałożyć odpowiednie krajowe kary w stosunku do przedsiębiorstw przetwórczych lub innych podmiotów handlowych, takich jak rolnicy lub nabywcy biorący udział w mechanizmie pomocy, celem zagwarantowania przestrzegania warunków przyznawania pomocy.

2. Państwa Członkowskie udzielają sobie wzajemnej pomocy, aby zapewnić skuteczność kontroli i umożliwić weryfikację autentyczności przedstawianych dokumentów i/lub dokładność wymienianych danych.

Artykuł 33

Przekazywanie danych do Komisji przez Państwa Członkowskie

1. Na początku każdego kwartału Państwa Członkowskie przesyłają Komisji dane o ilości suszu paszowego, dla których

złożono wnioski o pomoc przewidzianą w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 w trakcie poprzedniego kwartału, z podziałem na miesiące opuszczenia terenu przedsiębiorstw przetwórczych.

Najpóźniej dnia 31 maja każdego roku Państwa Członkowskie przesyłają Komisji dane o ilości suszu paszowego, który objęto pomocą w trakcie poprzedniego roku gospodarczego.

Przekazywane dane określone w pierwszym i drugim akapicie przedstawiane są z podziałem na kategorie określone w art. 2 pkt 1. Te dane będą wykorzystane przez Komisję do ustalenia, czy nie przekroczono maksymalnego gwarantowanego limitu.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji:

- a) najpóźniej dnia 30 kwietnia każdego roku dane dotyczące szacunkowych ilości zapasów suszu paszowego w przedsiębiorstwie przetwórczym na dzień 31 marca danego roku;
- b) najpóźniej dnia 30 kwietnia 2005 r. dane dotyczące ilości zapasów suszu paszowego w przedsiębiorstwie przetwórczym na dzień 31 marca 2005 r., które podlegają przepisom art. 34;
- c) najpóźniej dnia 31 maja każdego roku dane dotyczące liczby nowych, cofniętych i tymczasowych zezwoleń w poprzednim roku gospodarczym;
- d) najpóźniej dnia 31 maja każdego roku statystyki dotyczące kontroli przeprowadzanych na mocy art. 23–28 oraz dane dotyczące obniżek i wyłączeń stosowanych na mocy art. 29, 30 i 31 w poprzednim roku gospodarczym, zgodnie z załącznikiem III;
- e) najpóźniej dnia 31 maja każdego roku, bilans zużycia energii użytej do produkcji pasz poddanych dehydratacji, zgodnie z załącznikiem I, oraz ewolucję powierzchni przeznaczonych pod uprawę roślin strączkowych i innych pasz zielonych, zgodnie z załącznikiem II, w poprzednim roku gospodarczym;
- f) w miesiącu następującym po zakończeniu każdego kwartału dane dotyczące średniej wilgotności odnotowanej w trakcie poprzedniego kwartału w paszach przeznaczonych do dehydratacji i przedstawione przez przedsiębiorstwa przetwórcze zgodnie z art. 11 ust. 4;
- g) najpóźniej dnia 1 maja 2005 r. podjęte środki mające na celu wykonanie rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 oraz niniejszego rozporządzenia, a zwłaszcza środki w postaci krajowych sankcji przewidzianych w art. 30 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ 8

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 34

Zapasy na dzień 31 marca 2005 r.

1. Susz paszowy wyprodukowany w roku gospodarczym 2004/2005, który nie opuścił przedsiębiorstwa przetwórczego lub jednego z miejsc składowania określonych w art. 3 lit. a) niniejszego rozporządzenia, przed dniem 31 marca 2005 r. może zostać objęty pomocą przewidzianą w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 603/95 w roku gospodarczym 2005/2006, pod warunkiem że:

- a) spełnia warunki określone w art. 3 niniejszego rozporządzenia;
- b) opuszcza przedsiębiorstwo przetwórcze pod kontrolą właściwych władz w warunkach przewidzianych w art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia;
- c) zostaje uwzględniony w ramach krajowych gwarantowanych limitów przyznanych zainteresowanym Państwom Członkowskim na rok gospodarczy 2004/2005;
- d) został zadeklarowany i zatwierdzony w roku gospodarczym 2004/2005.

2. Właściwe władze zainteresowanych Państw Członkowskich przyjmują wszystkie konieczne środki kontrolne celem zapewnienia przestrzegania przepisów ust. 1.

Artykuł 35

Fakultatywny okres przejściowy

Państwa Członkowskie stosujące fakultatywny okres przejściowy zgodnie z art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wypłacają przedsiębiorstwom przetwórczym, w celu przekazania producentom, pomoc określoną w art. 71 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, na podstawie ilości, którym przyznano pomoc przewidzianą w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003, którego górną granicę określa załącznik VII pkt D do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r..

W przypadku gdy przedsiębiorstwo przetwórcze zaopatruje się w pasze pochodzące z innego Państwa Członkowskiego, pomoc określona w art. 71 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zostaje wypłacona przedsiębiorstwom przetwórczym w celu przekazania jej producentowi tylko, jeśli znajduje się on w Państwie Członkowskim stosującym fakultatywny okres przejściowy.

Suma tej pomocy i pomocy przewidzianej w rozporządzeniu (WE) nr 1786/2003 nie może przekroczyć maksymalnego wsparcia przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 603/95 w odniesieniu do sektora.

Pomoc określona w art. 71 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 jest ustalana zgodnie z procedurą określoną w art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 i jest wypłacana przedsiębiorstwom przetwórczym, które przekazują ją producentom w terminie piętnastu dni roboczych.

Artykuł 36

Postanowienia dotyczące roku gospodarczego 2004/2005

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (WE) nr 785/95.

Jednakże przepisy tego rozporządzenia stosowane w celach zarządzania obowiązującym systemem wsparcia w roku gospodarczym 2004/2005 obowiązują do chwili ostatecznego rozliczenia rezultatów wspomnianego roku gospodarczego.

Artykuł 37

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia od dnia jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 kwietnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Bilans zużycia energii użytej do produkcji pasz poddanych dehydratacji

Państwo Członkowskie:

Rok gospodarczy:

	Przedmiot	Jednostka	Ilość
a	Produkcja pasz poddanych dehydratacji	tony pasz poddanych dehydratacji	
b	Średnia wilgotność na wejściu	%	
c	Średnia wilgotność na wyjściu	%	
d	Średnia temperatura powietrza na wlocie suszarki	°Celsjusza	
e	Zużycie specyficzne	megadżul na kg pasz poddanych dehydratacji	
f	Rodzaj używanego opału: (gaz, węgiel, węgiel brunatny, olej, elektryczność, biomasa)		
g	Wartość opałowa w megadżulach na jednostkę energii	megadżul na jednostkę energii	
h	Ilość użytego opału:	a) w tonach opału,	
i		b) w megadżulach	

ZAŁĄCZNIK II

Ewolucja powierzchni przeznaczonych pod uprawę roślin strączkowych i innych pasz zielonych

Państwo Członkowskie:

Rok gospodarczy:

	Kody Cronos-Eurostat	Pasze zielone	Powierzchnia (w 1 000 ha)
a	2611 + 2670	a = b + c Pasze zielone uprawiane na gruntach ornych, w tym:	
b	2611	b) pasze jednoroczne (kukurydza, inne)	
c	2670	c) pasze wieloletnie (koniczyna, lucerna, łąki i pastwiska czasowe)	
d	2672	W tym: lucerna	
e	0002	Całkowita powierzchnia łąk i pastwisk trwałych	

ZAŁĄCZNIK III

A. Statystyki kontroli, Populacja poddawana kontrolom

A. Zezwolenia przedsiębiorstw przetwórczych:	
A.1. Liczba przedsiębiorstw zatwierdzonych na dany rok gospodarczy	
A.2. Liczba nowych zezwoleń	
A.3. Liczba cofniętych zezwoleń	
A.4. w tym cofnięte na mniej niż jeden rok gospodarczy	
A.5. w tym cofnięte na jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych	
B. Zezwolenia nabywców pasz przeznaczonych do suszenia i/lub rozdrabniania	
B.1. Liczba nabywców pasz przeznaczonych do suszenia i/lub rozdrabniania zatwierdzonych na dany rok gospodarczy	
B.2. Liczba nowych zezwoleń	
B.3. Liczba cofniętych zezwoleń	
B.4. w tym cofnięte na mniej niż jeden rok gospodarczy	
B.5. w tym cofnięte na jeden rok gospodarczy lub więcej lat gospodarczych	
C. Umowy	
C.1. Liczba umów	
C.2. Liczba rolników, których umowy dotyczą	
C.3. Liczba działek zawartych w umowach	
C.4. Powierzchnia (w ha) objęta umowami	
D. Deklaracje dostaw	
D.1. Liczba deklaracji dostaw	
D.2. Liczba rolników, których deklaracje dotyczą	
D.3. Liczba działek zawartych w deklaracjach dostaw	
D.4. Powierzchnia (w ha) objęta deklaracjami dostaw	
E. Złożone wnioski	
E.1. Liczba złożonych wniosków	
E.2. Liczba partii, których wnioski dotyczą	
E.3. Ilość przetworzona	
E.4. Ilość wypuszczona (przedmiot wniosków o pomoc)	

B. Statystyki kontroli, Liczba kontroli i wyniki

A. Kontrola powierzchni zadeklarowanych w umowach i wnioskach o jednorazową pomoc	liczba rolników	liczba umów	liczba działek	powierzchnia	zadeklarowane ilości niekwalifikujące się	sankcje krajowe (art.32)
A.1. Kontrole administracyjne:						
A.1.1. Dwukrotne zadeklarowanie tej samej powierzchni przez jednego lub kilku wnioskodawców						
A.1.2. Niezgodności pomiędzy umową (lub deklaracją dostawy) i wnioskiem o pomoc jednorazową						
A.2. Kontrole na miejscu zadeklarowanych powierzchni:						
A.2.1. Liczba kontroli na miejscu						
A.2.2. Brak anomalii						
A.2.3. Zawyżone deklaracje						
A.2.4. Zaniżone deklaracje						
A.2.5. Inny rodzaj uprawy, niż zadeklarowany						
A.2.6. Inne naruszenia						

B. Kontrole nabywców pasz przeznaczonych do suszenia i/lub rozdrabniania	liczba nabywców	liczba umów
B.1. Liczba kontroli na miejscu		
B.2. Brak anomalii		
B.3. Nieprawidłowości w księgowości materiałowej		
B.4. Inne naruszenia		

C. Kontrole przedsiębiorstw przetwórczych	liczba przedsiębiorstw	liczba wniosków	liczba partii	ilość suszu paszowego wypuszczonego	ilość suszu paszowego mieszanego
C.1. Kontrole administracyjne:					
C.1.1. Podania opóźnione, zwłoka do 25 dni					
C.1.2. Podania opóźnione, zwłoka powyżej 25 dni					
C.1.3. Brak wcześniejszego powiadomienia o wypuszczeniu					
C.1.4. Nieprzestrzeganie kryteriów wilgotności i/lub zawartości białka					
C.1.5. Wykryte inne naruszenia					
C.2. Kontrole na miejscu przedsiębiorstw przetwórczych					
C.2.1. Liczba kontroli na miejscu					
C.2.2. Liczba pobranych próbek (art. 10 ust.2)					
C.2.3. Brak wcześniejszego powiadomienia o wypuszczeniu					
C.2.4. Nieprzestrzeganie kryteriów wilgotności i/lub zawartości białka					
C.2.5. Nieprawidłowości związane z ważeniem					

C. Kontrole przedsiębiorstw przetwórczych	liczba przedsiębiorstw	liczba wniosków	liczba partii	ilość suszu paszowego wypuszczonego	ilość suszu paszowego mieszanego
C.2.6. Niezgodności pomiędzy księgowością materiałową i finansową					
C.2.7. Inne przypadki nieprawidłowości w księgowości materiałowej					
C.2.8. Wykryte inne naruszenia					
C.3. Stosowane sankcje (art. 29):					
C.3.1. Różnica 20 % lub poniżej (art. 29 lit. a))					
C.3.2. Powtórna różnica 20 % lub poniżej (art. 29 lit. c))					
C.3.3. Różnica przekraczająca 20 % lecz nieprzekraczająca 50 % (art. 29 lit. b))					
C.3.4. Powtórna różnica przekraczająca 20 % lecz poniżej 50 % (art. 29 lit. d))					
C.3.5. Różnica powyżej 50 % (art. 29 lit. d))					
C.3.6. Umysłne nieprawidłowości (art. 29 akapit trzeci)					
C.3.7. Sankcje finansowe od 10 % do 30 % (art. 30)					

D. Kontrola drogi przebytej przez produkty (art. 27 ust. 1)	liczba partii	ilość suszu paszowego wypuszczonego	ilość suszu paszowego mieszanego
D.1. Kontrola rzeczywistości zakupów pasz przeznaczonych do suszenia i rozdrabniania (dostawa i płatność)			
D.2. Kontrola rzeczywistości (odbior i płatność) wypuszczenia suszu paszowego do pierwszego pośrednika („przedsiębiorstwa handlowe”)			
D.3. Kontrola rzeczywistości (odbior i płatność) wypuszczenia suszu paszowego do końcowego odbiorcy			

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 383/2005**z dnia 7 marca 2005 r.****określające terminy operacyjne dla kursów wymiany mające zastosowanie do produktów sektora winorośli**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2799/98 z dnia 15 grudnia 1998 r. ustanawiające porozumienia agromonetarne dotyczące euro⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2808/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania agromonetarnego systemu dla euro w rolnictwie⁽²⁾ określa terminy operacyjne dla kursów wymiany na podstawie kryteriów określonych w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 2799/98, nie naruszając jakichkolwiek szczególnych definicji lub wyjątków przewidzianych w przepisach odpowiednich sektorów na podstawie powyższych kryteriów.
- (2) Terminy operacyjne dla kursów wymiany mające zastosowanie do niektórych środków wspólnej organizacji rynku wina są specyficzne. Należy zatem określić je we właściwym rozporządzeniu.
- (3) Artykuł 8 rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina⁽³⁾ ustanawia premię, która może zostać przyznana w zamian za permanentne zaniechanie uprawy winorośli na danym obszarze. Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) 1227/2000 z dnia 31 maja 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina, w odniesieniu do potencjału produkcyjnego⁽⁴⁾ ustanawia maksymalny

poziom premii w przeliczeniu na hektar. Ze względu na wykonalność administracyjną termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do kwoty premii powinien przypadać na początek roku winnego.

- (4) Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustanawia system restrukturyzacji i konwersji winnic. Ze względu na wykonalność administracyjną kurs wymiany mający zastosowanie do przydziału finansowego określonego w art. 14 tego rozporządzenia powinien być ostatnim kursem ustalonym przez Europejski Bank Centralny przed dniem 1 lipca poprzedzającym rok obrachunkowy, na który przydziały finansowe są ustalane.
- (5) Artykuły 27 i 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 przewidują, odpowiednio, ceny skupu, jakie mają być płacone producentom oraz pomoc, jaką może otrzymać gorzelnik na destylację produktów ubocznych produkcji wina i na destylację wina z winogron o podwójnym przeznaczeniu. Mając na uwadze względy gospodarcze i procedurę wdrażania tych działań, termin operacyjny dla kursu wymiany w odniesieniu do tych kwot powinien przypadać na pierwszy dzień danego roku winnego.
- (6) Artykuł 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 określa minimalną cenę, która będzie płacona producentom, oraz pomoc, którą mogą otrzymać gorzelnicy na destylację wspierającą sektor alkoholu pitnego. Artykuł 30 tego rozporządzenia przewiduje wprowadzenie środka działania kryzysowego w przypadku powstania na rynku zakłóceń spowodowanych poważnymi nadwyżkami lub problemami dotyczącymi jakości. Ze względu na wykonalność administracyjną termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do tych przypadków należy ustalać miesięcznie.
- (7) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1623/2000 ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w odniesieniu do mechanizmów rynkowych⁽⁵⁾ ustanawia wypłatę pomocy dla wytwórców wina wzmocnionego. Ze względu na fakt, że kwota tej pomocy wiąże się z destylacją, właściwym jest zastosowanie tej samej zasady przy określaniu terminu operacyjnego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 349 z 24.12.1998, str. 36. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1250/2004 (Dz.U. L 237 z 8.7.2004, str. 13).⁽³⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1795/2003 (Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 13).⁽⁴⁾ Dz.U. L 143 z 16.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1389/2004 (Dz.U. L 255 z 31.7.2004, str. 7).⁽⁵⁾ Dz.U. L 194 z 31.7.2000, str. 45. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1774/2004 (Dz.U. L 316 z 15.10.2004, str. 61).

- (8) Artykuły 34 i 35 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustanawiają pomoc do specjalnego wykorzystania. W celu ustanowienia terminu operacyjnego jak najbliższego celowi gospodarczemu oraz ze względu na wykonalność administracyjną termin operacyjny powinien przypadać na pierwszy dzień miesiąca, w którym ma miejsce proces wzbogacania w przypadku pomocy określonej w art. 34 tego rozporządzenia, oraz na pierwszy dzień każdego miesiąca, w trakcie którego przeprowadza się procesy uszlachetniania w przypadku pomocy określonej w art. 35 tego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wina,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Potencjał produkcyjny

1. Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do premii za permanentne zaniechanie uprawy określonej w art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się na pierwszy dzień roku winnego, w którym złożono wniosek o przyznanie takiej premii.

2. Kurs wymiany mający zastosowanie do przydziału finansowego na restrukturyzację i konwersję winnic przewidzianego w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się jako ostatni kurs ustalony przez Europejski Bank Centralny przed dniem 1 lipca poprzedzającym rok obrachunkowy, na który przydziały finansowe są ustalane.

Artykuł 2

Mechanizmy rynkowe

1. W przypadku destylacji produktów ubocznych produkcji wina termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do ceny skupu oraz pomocy wypłacanej gorzelnikom, określonych odpowiednio w ust. 9 i 11 art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, ustala się na pierwszy dzień roku winnego, za który cena skupu jest wypłacana.

2. W przypadku destylacji z winogron o podwójnym przeznaczeniu termin operacyjny dla kursu wymiany mający zasto-

owanie do ceny skupu oraz pomocy wypłacanej gorzelnikom, określonych odpowiednio w ust. 3 i 5 art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się na pierwszy dzień roku winnego, za który cena skupu jest wypłacana.

3. W przypadku destylacji wina stołowego oraz wina odpowiedniego do produkcji wina stołowego przeznaczonych na rynek alkoholu pitnego termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do pomocy podstawowej i minimalnej ceny, określonych odpowiednio w ust. 2 i 4 art. 29 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999, ustala się na pierwszy dzień miesiąca, w którym ma miejsce pierwsza dostawa wina w ramach umowy.

4. W przypadku działania kryzysowego przewidzianego w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do ceny minimalnej ustala się na pierwszy dzień miesiąca, w którym ma miejsce pierwsza dostawa wina w ramach umowy.

5. W przypadku pomocy dla wytwórców wina wzmocnionego, zgodnie z art. 69 ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1623/2000, termin operacyjny dla kursu wymiany jest taki sam, jak w przypadku odpowiednich środków dotyczących destylacji.

6. Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do pomocy na wykorzystanie zagęszczonych moszczy gronowych lub rektyfikowanych zagęszczonych moszczy gronowych do podniesienia zawartości alkoholu zgodnie z art. 34 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się na pierwszy dzień miesiąca, w którym ma miejsce proces wzbogacania.

7. Termin operacyjny dla kursu wymiany mający zastosowanie do pomocy na wykorzystanie zagęszczonych moszczy gronowych zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 ustala się na pierwszy dzień każdego miesiąca, w którym mają miejsce procesy uszlachetniania.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 384/2005**z dnia 7 marca 2005 r.****zatwierdzające program modułów *ad hoc*, obejmujących lata od 2007 do 2009, w odniesieniu do badania prób losowych dotyczącego siły roboczej przewidzianego rozporządzeniem Rady (WE) nr 577/98****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 577/98 z dnia 9 marca 1998 r. w sprawie organizacji badania prób losowych dotyczącego siły roboczej we Wspólnocie⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 577/98 niezbędne jest określenie elementów programu modułów *ad hoc* obejmujących lata od 2007 do 2009.
- (2) Decyzja Rady 2002/177/WE z dnia 18 lutego 2002 r. w sprawie wytycznych dla polityk zatrudnieniowych Państw Członkowskich na rok 2002⁽²⁾ stwierdza, że Państwa Członkowskie i Komisja potrzebują określonej informacji statystycznej w celu przygotowania odpowiednich środków polityki w obszarze wypadków przy pracy i problemów zdrowotnych związanych z pracą, sytuacji

na rynku pracy odnośnie do migrantów i ich zstępnych oraz włączania młodych ludzi do rynku pracy. W związku z tym powyższe informacje należy włączyć do modułów *ad hoc* obejmujących lata od 2007 do 2009.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1Niniejszym przyjmuje się program modułów *ad hoc* w odniesieniu do badania prób losowych dotyczącego siły roboczej obejmujących lata od 2007 do 2009, określony w Załączniku.**Artykuł 2**Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 77 z 14.3.1998, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2257/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 336 z 23.12.2003, str. 6).

⁽²⁾ Dz.U. L 60 z 1.3.2002, str. 60.

ZAŁĄCZNIK

BADANIE SIŁY ROBOCZEJ

Wieloletni program modułów *ad hoc*

1. WYPADKI PRZY PRACY I PROBLEMY ZDROWOTNE ZWIĄZANE Z PRACĄ

Lista zmiennych: ma być określona do grudnia 2005 r.

Okres sprawozdawczy: 2007 r.

Zainteresowane Państwa Członkowskie i regiony: wszystkie.

Próba: ma być określona do grudnia 2005 r.

Przesyłanie wyników: do dnia 31 marca 2008 r.

2. SYTUACJA NA RYNKU PRACY ODNOŚNIE DO MIGRANTÓW I ICH BEZPOŚREDNICH ZSTĘPNYCH

Wdrożenie modułu dla 2008 r. będzie zależec od wyników studium/analizy wykonalności, która ma być przeprowadzona przed końcem 2005 r.

Lista zmiennych: ma być określona do grudnia 2006 r.

Okres referencyjny: 2008 r.

Zainteresowane Państwa Członkowskie i regiony: wszystkie.

Próba: ma być określona do grudnia 2006 r.

Przesyłanie wyników: do dnia 31 marca 2009 r.

3. WŁĄCZANIE MŁODYCH LUDZI DO RYNKU PRACY

Lista zmiennych: ma być określona do grudnia 2007 r.

Okres referencyjny: 2009 r.

Zainteresowane Państwa Członkowskie i regiony: wszystkie.

Próba: ma być określona do grudnia 2007 r.

Przesyłanie wyników: do dnia 31 marca 2010 r.

DYREKTYWA KOMISJI 2005/21/WE**z dnia 7 marca 2005 r.****dostosowująca do postępu technicznego dyrektywę Rady 72/306/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków, jakie należy podjąć w celu zapobieżenia emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w pojazdach****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając dyrektywę Rady 72/306/EWG z dnia 2 sierpnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków, jakie należy podjąć w celu zapobieżenia emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w pojazdach⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4,

Załączniki do dyrektywy 72/306/EWG zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Począwszy od dnia 9 marca 2006 r., Państwa Członkowskie:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 72/306/EWG jest jedną z odrębnych dyrektyw w ramach procedury homologacji typu ustanowionej dyrektywą Rady 70/156/EWG z dnia 6 lutego 1970 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do homologacji typu pojazdów silnikowych i ich przyczep⁽²⁾.
- (2) W związku z tym przepisy ustanowione w dyrektywie 70/156/EWG, odnoszące się do systemów samochodowych, części i oddzielnych urządzeń technicznych stosuje się do dyrektywy 72/306/EWG.
- (3) Artykuł 9 ust. 2 dyrektywy 70/156/EWG, zmienionej dyrektywą 92/53/EWG⁽³⁾, zapewnia równoważność odrębnych dyrektyw i odpowiadających im rozporządzeń Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ). Koniecznym jest zatem dostosowanie wymagań technicznych związanych ze źródłem światła wykorzystywanym w analizatorze nieprzezroczystości spalin do Regulaminu 24 EKG ONZ oraz norm międzynarodowych. Właściwym jest również dostosowanie paliwa używanego w pomiarach nieprzezroczystości do paliwa dopuszczonego do pomiarów emisji zanieczyszczeń, jak podano w dyrektywie Rady 88/77/EWG⁽⁴⁾.
- (4) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ds. Dostosowania do Postępu Technicznego, ustanowionego dyrektywą 70/156/EWG,

— zaprzestają wydawania wspólnotowej homologacji typu na podstawie art. 4 ust. 1 dyrektywy 70/156/EWG, oraz

— mogą odmówić udzielenia krajowej homologacji typu

dla nowego typu pojazdu, z przyczyn związanych z emisją zanieczyszczeń z silników Diesla, jeżeli wymagania dyrektywy nr 72/306/EWG, zmienionej niniejszą dyrektywą, nie są spełnione.

Niniejsza dyrektywa nie unieważnia żadnej homologacji przyznanej uprzednio zgodnie z dyrektywą 72/306/EWG ani też nie zapobiega przedłużaniu takich homologacji zgodnie z warunkami określonymi w dyrektywie, na podstawie której zostały pierwotnie wydane.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie przed dniem 8 marca 2006 r., i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję. Państwa Członkowskie stosują przepisy niniejszej dyrektywy od dnia 9 marca 2006 r.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 20.8.1972, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 97/20/WE (Dz.U. L 125 z 16.5.1997, str. 21).

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 23.2.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/104/WE (Dz.U. L 337 z 13.11.2004, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 225 z 10.8.1992, str. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 36 z 9.2.1988, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2001/27/WE (Dz.U. L 107 z 18.4.2001, str. 10).

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Wykaz załączników między artykułami i załącznikiem I zastępuje się następującym tekstem:

„WYKAZ ZAŁĄCZNIKÓW

Załącznik I	Definicje, stosowanie wspólnotowej homologacji typu, przyznawanie wspólnotowej homologacji typu, symbol skorygowanego współczynnika absorpcji, specyfikacje i próby, modyfikacje typu, zgodność produkcji
Dodatek 1	Dokument informacyjny
Dodatek 2	Świadectwo homologacji typu
Załącznik II	Przykład symbolu skorygowanego współczynnika absorpcji
Załącznik III	Próba przy stałej prędkości w warunkach pełnego obciążenia
Załącznik IV	Próba przy swobodnym przyspieszeniu
Załącznik V	Wartości graniczne dla próby przy stałej prędkości
Załącznik VI	Właściwości analizatorów nieprzezroczystości spalin
Załącznik VII	Instalacja i stosowanie analizatora nieprzezroczystości spalin”

ZMIANY W ZAŁĄCZNIKU I DO DYREKTYWY 72/306/EWG

1. W sekcji 5.2.2.1 wyrażenie „załącznik VI” zastępuje się wyrażeniem „załącznik V”.
W sekcji 5.3.2 wyrażenie „załącznik VI” zastępuje się wyrażeniem „załącznik V”
W sekcji 5.4 wyrażenie „załącznik VII” zastępuje się wyrażeniem „załącznik VI”.
W sekcji 7.2.1.2 wyrażenie „załącznik VI” zastępuje się wyrażeniem „załącznik V”.

ZMIANY W ZAŁĄCZNIKU III DO DYREKTYWY 72/306/EWG

2. Sekcja 3.2. otrzymuje brzmienie:

„3.2. Paliwo

Należy stosować paliwo referencyjne, określone w załączniku IV do dyrektywy 88/77/EWG z ostatnimi zmianami, któremu odpowiadają wartości graniczne emisji, w odniesieniu do których przyznano homologacje typu dla danego pojazdu lub silnika.”

W sekcji 3.4 wyrażenie „załącznik VII” zastępuje się wyrażeniem „załącznik VI” natomiast wyrażenie „załącznik VIII” wyrażeniem „załącznik VII”.

W sekcji 4.2. wyrażenie „załącznik VI” zastępuje się wyrażeniem „załącznik V”.

3. Skreśla się załącznik V.
4. Załącznik VI staje się załącznikiem V.
5. Załącznik VII staje się załącznikiem VI.

Sekcja 3.3. otrzymuje brzmienie:

„3.3. Źródło światła

Źródło światła stanowi lampa żarowa o barwie temperatury w przedziale od 2 800 do 3 250 K lub dioda emitująca zielone światło (LED) z wartością szczytową widma między 550 a 570 nm. Źródło światła chroni się przed osmo- leniem w sposób, który nie wpływa na długość ścieżki optycznej bardziej niż podano w specyfikacjach producenta.”

6. Załącznik VIII staje się załącznikiem VII.

W pozycjach 2.16, 2.17 i 2.2.3 wyrażenie „załącznik VII” zastępuje się wyrażeniem „załącznik VI”.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 7 marca 2005 r.

w sprawie tranzytu żywego bydła przez Zjednoczone Królestwo

(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 509)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/177/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 999/2001 z dnia 22 maja 2001 r. Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające przepisy dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Rady 98/256/WE z dnia 16 marca 1998 r. w sprawie środków nadzwyczajnych w celu ochrony przed gąbczastą encefalopatią bydła, zmieniająca decyzję 94/474/WE i uchylająca decyzję 96/239/WE⁽²⁾, stanowi, że Zjednoczone Królestwo zapewnia, że nie wysyła się żywego bydła z jego terytorium do innych Państw Członkowskich lub państw trzecich.

(2) Mające wkrótce nastąpić wstrzymanie usług przedsiębiorstw kolejowych aktualnie przewożących bydło z Irlandii do Europy kontynentalnej poważnie wpłynie na handel żywym bydłem między Irlandią a innymi Państwami Członkowskimi.

(3) Należy zatem określić zasady pozwalające na tranzyt żywego bydła z Irlandii przez Zjednoczone Królestwo.

Jednakże tranzyt ten musi podlegać surowym wymaganiom i kontrolom, które nie naruszają środków obowiązujących zgodnie z decyzją 98/256/WE.

(4) Środki, o których mowa w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Bez uszczerbku dla decyzji 98/256/WE Zjednoczone Królestwo zezwala na nieprzerwany tranzyt żywego bydła (dalej zwanego „zwierzętami”) wysyłanego z Irlandii przez Zjednoczone Królestwo do innych Państw Członkowskich, z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Świadectwa zdrowia przewidziane w dyrektywie Rady 64/432/EWG⁽³⁾, towarzyszące przy tranzycie z Irlandii przez Zjednoczone Królestwo do innych Państw Członkowskich, powinny zawierać następujący zapis:

„Zwierzęta odpowiadające decyzji Komisji 2005/177/WE z dnia 7 marca 2005 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1993/2004 (Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 12).

⁽²⁾ Dz.U. L 113 z 15.4.1998, str. 32. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2002/670/WE (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, str. 22).

⁽³⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 21/2004 (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8).

Artykuł 3

Zezwala się na tranzyt zwierząt z Irlandii przez Zjednoczone Królestwo do innych Państw Członkowskich, przewidziany w art. 1, jedynie po wydaniu przez właściwe władze Irlandii wcześniejszego zawiadomienia przynajmniej z wyprzedzeniem dwóch dni roboczych:

- a) władz centralnych Zjednoczonego Królestwa;
- b) władz centralnych wszystkich Państw Członkowskich, przez które odbywa się tranzyt; i
- c) właściwych centralnych i lokalnych władz Państwa Członkowskiego, będącego miejscem końcowym przeznaczenia tranzytu.

Artykuł 4

Właściwe władze Irlandii zapewniają, że pojazd przewożący zwierzęta jest zapieczętowany oficjalną pieczęcią, która pozostaje na miejscu podczas całego okresu trwania tranzytu przez Zjednoczone Królestwo, z wyjątkiem oficjalnych kontroli lub wymogów dobrostanu określonych w art. 5.

Numer(-y) pieczęci należy zarejestrować w świadectwie zdrowia, o którym mowa w art. 2, we właściwych władzach Irlandii.

Artykuł 5

Jeżeli w związku z nadzwyczajnymi wymogami dobrostanu zwierząt lub z powodu oficjalnej kontroli zwierzęta muszą zostać rozładowane na terenie Zjednoczonego Królestwa, przewoźnik ma obowiązek natychmiastowego powiadomienia właściwych władz tego Państwa Członkowskiego.

Zwierzęta te nie mają prawa do dalszej podróży, chyba że spełnione zostaną następujące warunki:

- a) powtórne załadowanie zwierząt nastąpi pod nadzorem właściwych władz Zjednoczonego Królestwa;

- b) pojazd zostanie powtórnie zapieczętowany natychmiast po powtórny załadowaniu; i

- c) dostarczone zostanie dodatkowe świadectwo określone w Załączniku.

Artykuł 6

Właściwe władze Zjednoczonego Królestwa podejmują odpowiednie środki zapewniające wdrożenie niniejszej decyzji, a w szczególności kontrolowanie, czy pieczęcie nie są naruszone, jak przewidziano w art. 5, na pojazdach opuszczających Zjednoczone Królestwo.

Właściwe władze potwierdzają zgodność z niniejszą decyzją poprzez oficjalną pieczęć na świadectwie zdrowia, o którym mowa w art. 2 lub przez wydanie dodatkowego świadectwa określonego w Załączniku.

W przypadku braku zgodności z niniejszą decyzją zwierzęta nie są dopuszczone do dalszej podróży do miejsca końcowego przeznaczenia. Zwierzęta takie mogą być przetrzymywane do chwili, z uwzględnieniem okoliczności zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego, uboju lub za zgodą państwa wysyłającego, zwrócone do miejsca pochodzenia.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Dodatkowe świadectwo (decyzja Komisji 2005/177/EC z dnia 7 marca 2005 r.)

Państwo Członkowskie przeznaczenia

Nr referencyjny oficjalnego świadectwa towarzyszącego żywemu bydłu:

Państwa Członkowskie pochodzenia

ZAŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, niniejszym oświadczam, że:

- oryginalne pieczęcie zostały zerwane w związku z wymogami dobrostanu/oficjalną inspekcją⁽¹⁾,
- zwierzęta należy/zwierząt nie należy⁽¹⁾ załadować,
- powrotny załadunek był nadzorowany przez właściwe władze⁽²⁾,
- pojazd jest powtórnie opieczętowany:

.....

.....

.....

- dodatkowe uwagi:

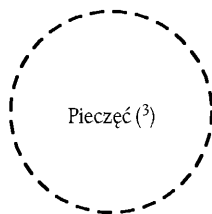
.....

.....

.....

Sporządzono w: dnia

(miejsce) (data)

.....

(podpis urzędowego lekarza weterynarii)⁽³⁾

.....

(nazwisko drukowanymi literami, tytuł i kwalifikacje)

(1) Niepotrzebne skreślić.

(2) Skreślić, jeśli nie ma zastosowania.

(3) Kolor podpisu i pieczęci musi różnić się od koloru druku dokumentu.

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 1 marca 2005 r.

dotyczące skoordynowanego wspólnotowego programu monitorowania na rok 2005 w celu zapewnienia zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni oraz niektórych innych produktach pochodzenia roślinnego, oraz krajowych programów monitorowania na rok 2006

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/178/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 211,

uwzględniając dyrektywę Rady 86/362/EWG z dnia 24 lipca 1986 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w zbożach i na ich powierzchni⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7 ust. 2 lit. b),

uwzględniając dyrektywę Rady 90/642/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. w sprawie ustalania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w niektórych produktach pochodzenia roślinnego, w tym owocach i warzywach, oraz na ich powierzchni⁽²⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 2 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywy 86/362/EWG i 90/642/EWG stanowią, że Komisja powinna stopniowo działać w kierunku wypracowania systemu, który pozwoli na ocenę narażenia na pestycydy zawarte w pokarmach. W celu dokonania realnych ocen, dane w sprawie monitorowania pozostałości pestycydów powinny być dostępne dla kilku produktów spożywczych, które stanowią główne części składowe diety europejskiej. Ogólnie uznaje się, że ok. 20–30 produktów spożywczych stanowi główne składniki diety europejskiej. W świetle środków dostępnych na poziomie krajowym dla monitorowania pozostałości pestycydów, Państwa Członkowskie każdego roku w ramach skoordynowanego programu monitorowania są w stanie przeanalizować próbki tylko ośmiu produktów. Podczas trzyletnich okresów obserwuje się zmiany w wykorzystywaniu pestycydów. A zatem każdy pestycyd zasadniczo powinien być monitorowany w 20–30 produktach spożywczych w serii trzyletnich cykli.

⁽¹⁾ Dz.U. L 221 z 7.8.1986, str. 37. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/61/WE (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 81).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 14.12.1990, str. 71. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/115/WE (Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 64).

(2) Pozostałości pestycydów objętych niniejszym zaleceniem powinny być monitorowane w roku 2005, uzyskane w ten sposób dane zostaną wykorzystane do oszacowania rzeczywistego narażenia na pestycydy przez konsumpcję.

(3) Niezbędne jest systematyczne statystyczne podejście do liczby próbek do pobrania w każdym skoordynowanym programie monitorowania. Takie podejście określone zostało przez Komisję Kodeksu Żywnościowego⁽³⁾. W oparciu o dwumianowy rozkład prawdopodobieństwa można szacować, że przebadanie 613 próbek daje pewność większą niż 99 % wykrycia jednej próbki zawierającej pozostałości pestycydu powyżej limitu oznaczenia (LOD), pod warunkiem, że mniej niż 1 % produktów pochodzenia roślinnego zawiera pozostałości powyżej limitu oznaczenia. Pobieranie tych próbek do badań laboratoryjnych należy rozdzielić między Państwa Członkowskie stosownie do liczby ludności i konsumentów, w liczbie minimum 12 próbek dla danego produktu na rok.

(4) Wytyczne dotyczące „Procedur kontroli jakości dla analizy pozostałości pestycydów” zostały opublikowane na stronie internetowej Komisji⁽⁴⁾. Uzgodniono, że wytyczne te powinny być wdrożone, w miarę możliwości, przez laboratoria analityczne Państw Członkowskich i powinny być poddawane stałemu przeglądowi, biorąc pod uwagę doświadczenia zdobyte w programach monitorowania.

(5) Dyrektywy 86/362/EWG i 90/642/EWG wymagają, aby Państwa Członkowskie wyszczególniły kryteria stosowane podczas opracowywania ich krajowych programów inspekcji. Informacja taka powinna zawierać kryteria stosowane w określaniu liczby próbek do pobrania i analiz jakie mają być przeprowadzane, stosowane poziomy raportowania, kryteria według których poziomy te zostały ustalone oraz szczegóły akredytacji, zgodnie z dyrektywą Rady 93/99/EWG z dnia 29 października 1993 r. w sprawie dodatkowych środków urzędowej kontroli środków spożywczych⁽⁵⁾, laboratoriów przeprowadzających analizy. Należy również wskazać liczbę i rodzaj stwierdzonych naruszeń oraz podjęte działania.

⁽³⁾ Kodeks Żywnościowy, „Pozostałości pestycydów w środkach spożywczych”, Rzym 1994, ISBN 92-5-203271-1; Tom 2, str. 372.

⁽⁴⁾ Numer dokumentu SANCO/10476/2003, http://europa.eu.int/comm/food/plant/protection/resources/qualcontrol_en.pdf

⁽⁵⁾ Dz.U. L 290 z 24.11.1993, str. 14. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

- (6) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości w żywności dla niemowląt zostały ustalone zgodnie z art. 6 dyrektywy Komisji 91/321/EWG z dnia 14 maja 1991 r. w sprawie preparatów dla niemowląt i preparatów pochodnych⁽¹⁾ i art. 6 dyrektywy Komisji 96/5/WE, Euratom z dnia 16 lutego 1996 r. w sprawie przetworzonej żywności na bazie zbóż oraz żywności dla niemowląt i małych dzieci⁽²⁾.
- (7) Informacje na temat wyników programów monitorowania nadają się w szczególności do przetwarzania, przechowywania i przekazywania metodami elektronicznymi/informatycznymi. Zostały utworzone formaty umożliwiające przekazywanie danych pocztą elektroniczną z Państw Członkowskich do Komisji. Państwa Członkowskie powinny zatem być w stanie przesłać sprawozdania do Komisji w formacie standardowym. Dalszy rozwój takiego formatu standardowego będzie wynikał przede wszystkim z rozwoju wytycznych Komisji.
- (8) Środki, o których mowa w niniejszym zaleceniu, są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

NINIEJSZYM ZALECA:

- 1) Państwa Członkowskie zachęca się do pobierania i analizowania w 2005 r. próbek w odniesieniu do kombinacji pozostałości produktów/pestycydów określonych w załączniku I, zgodnie z liczbą próbek dla każdego produktu przyznanych tym państwom w załączniku II, odzwierciedlającej odpowiednio udział narodowy, wspólnotowy oraz państw trzecich w rynku Państwa Członkowskiego.

W przypadku pestycydów stwarzających duże ryzyko, np. OP-estrów, endosulfanu i N-metylokarbaminianów, uzasadniona ilość próbek produktów, takich jak gruszki, ziemniaki, marchew, pomarańcze lub mandarynki oraz ogórki, w których takie pestycydy zostały wykryte, a w szczególności jeśli produkty te pochodzą od jednego producenta, powinna również podlegać oddzielnym analizom poszczególnych jednostek w drugiej próbce laboratoryjnej. Liczba jednostek powinna być zgodna z dyrektywą Komisji 2002/63/WE⁽³⁾.

Należy pobrać dwie próbki. Jeśli pierwsza próbka laboratoryjna zawiera wykrywalną pozostałość badanego pestycydu, jednostki drugiej próbki powinny być analizowane indywidualnie.

Każde Państwo Członkowskie powinno pobrać co najmniej 10 próbek żywności dla niemowląt głównie na bazie warzyw, owoców lub zbóż.

⁽¹⁾ Dz.U. L 175 z 4.7.1991, str. 35. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/14/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 49 z 28.2.1996, str. 17. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2003/13/WE (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 33).

⁽³⁾ Dz.U. L 187 z 16.7.2002, str. 30.

Próbki powinny zostać pobrane z produktów pochodzących z upraw ekologicznych. Liczba próbek, co najmniej jedna, powinna być proporcjonalna w stosunku do udziału w rynku produktów ekologicznych w każdym Państwie Członkowskim.

- 2) Państwa Członkowskie są proszone o składanie sprawozdań na temat wyników analizy próbek badanych w odniesieniu do kombinacji pozostałości pestycydów i produktów wymienionych w załączniku I najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2006 r., ze wskazaniem:
- a) wykorzystywanych metod analitycznych i uzyskanych poziomów raportowania, zgodnie z procedurami kontroli jakości ustanowionymi w procedurach kontroli jakości dla analizy pozostałości pestycydów;
- b) liczby i rodzaju naruszeń oraz podjętych w związku z nimi działań.

Sprawozdanie powinno być zapisane w formacie – włącznie z formatem elektronicznym – zgodnym z wytycznymi dla Państw Członkowskich w odniesieniu do wdrażania zaleceń Komisji dotyczących skoordynowanych wspólnotowych programów monitorowania prowadzonych przez Stały Komitet ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

Wyniki badań próbek pobranych z produktów pochodzących z upraw ekologicznych powinny zostać zawarte w oddzielnym arkuszu danych.

- 3) Państwa Członkowskie są proszone o przesłanie Komisji i do wszystkich pozostałych Państw Członkowskich, najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2005 r., informacji zgodnie z wymogami art. 7 ust. 3 dyrektywy 86/362/EWG i art. 4 ust. 3 dyrektywy 90/642/EWG dotyczącej czynności monitorowania w roku 2004 w celu zapewnienia, przynajmniej poprzez sprawdzenie pobieranych próbek, zgodności z najwyższymi dopuszczalnymi poziomami pozostałości pestycydów, włącznie z:
- a) wynikami ich programów krajowych dotyczących pozostałości pestycydów;
- b) informacjami w sprawie procedur kontroli jakości stosowanych przez ich laboratoria i, w szczególności, informacjami na temat aspektów wytycznych dotyczących procedur kontroli jakości dla analizy pozostałości pestycydów, których nie były w stanie zastosować lub miały trudności w ich zastosowaniu;
- c) informacjami dotyczącymi akredytacji zgodnie z przepisami art. 3 dyrektywy 93/99/EWG (włączając rodzaj akredytacji, nazwę organu ds. akredytacji i kopię świadectwa akredytacyjnego) laboratoriów przeprowadzających analizy;

- d) informacjami o testach biegłości i próbach pierścieniowych, w których dane laboratorium uczestniczyło.
- b) stosowanych poziomach raportowania i kryteriach, według których ustalono poziomy raportowania; oraz
- 4) Państwa Członkowskie są proszone o przesłanie Komisji, najpóźniej do dnia 30 września 2005 r., informacji w odniesieniu do ich zamierzonego krajowego programu monitorowania najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów ustalonych przez dyrektywy 90/642/EWG i 86/362/EWG na rok 2006, włącznie z informacjami o:
- c) szczegółach akredytacji laboratoriów przeprowadzających analizy zgodnie z dyrektywą 93/99/EWG.
- a) kryteriach stosowanych dla określania liczby próbek do pobrania i analiz do przeprowadzenia;

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Kombinacje pestycydów i produktów do monitorowania

Pozostałości pestycydu do analizy na obecność wymienionej substancji			
	2005	2006 (*)	2007 (*)
Acefat	a)	b)	c)
Aldikarb	a)	b)	c)
Azynofos metylowy	a)	b)	c)
Azoksystrobina	a)	b)	c)
Grupa benomylowa	a)	b)	c)
Bifentryna	a)	b)	c)
Bromopropylat	a)	b)	c)
Bupirydat	a)	b)	c)
Chlormekwat (**)	a)	b)	c)
Chlorotalonil	a)	b)	c)
Chloroprofam	a)	b)	c)
Chloropiryfos	a)	b)	c)
Chloropiryfos metylowy	a)	b)	c)
Cypermetyryna	a)	b)	c)
Cyprodynil	a)	b)	c)
Deltametryna	a)	b)	c)
Diazynon	a)	b)	c)
Dichlofluanid	a)	b)	c)
Dikofol	a)	b)	c)
Dimetoat	a)	b)	c)
Difenyloamina (***)	a)	b)	c)
Endosulfan	a)	b)	c)
Fenheksamid	a)	b)	c)
Fludioksonil	a)	b)	c)
Folpet	a)	b)	c)
Fosalon	a)	b)	c)
Imazalil	a)	b)	c)
Imidakloprid	a)	b)	c)
Iprodion	a)	b)	c)
Kaptan	a)	b)	c)
Karbaryl	a)	b)	c)
Kresoksym metylowy	a)	b)	c)
Lambda-cyhalotryna	a)	b)	c)
Malation	a)	b)	c)

Pozostałości pestycydu do analizy na obecność wymienionej substancji			
	2005	2006 (*)	2007 (*)
Grupa maneb	a)	b)	c)
Metalaksyl	a)	b)	c)
Metamidofos	a)	b)	c)
Metiokarb	a)	b)	c)
Metomyl	a)	b)	c)
Metydation	a)	b)	c)
Mychlobutanil	a)	b)	c)
Oksydemeton metylowy	a)	b)	c)
Paration	a)	b)	c)
Pirymetanil	a)	b)	c)
Pirymikarb	a)	b)	c)
Pirymifos metylowy	a)	b)	c)
Procymidon	a)	b)	c)
Propargit	a)	b)	c)
Pyretryna	a)	b)	c)
Spiroksamina	a)	b)	c)
Tiabendazol	a)	b)	c)
Tolchlofos metylowy	a)	b)	c)
Tolilfluamid	a)	b)	c)
Triadimefon	a)	b)	c)
Winklozolina	a)	b)	c)

- a) Gruszki, fasola (świeża lub mrożona), ziemniaki, marchew, pomarańcze lub mandarynki, szpinak (świeży lub mrożony), ryż i ogórki.
 b) Kalafior, papryka, pszenica, bakłażan, winogrona, groch (świeży/mrożony, bez strąków), banany i sok pomarańczowy.
 c) Jabłka, pomidory, sałata, truskawki, por, kapusta głowiasta, żyto lub owies, brzoskwinie łącznie z nektarynami i podobne hybrydy.

(*) Wskaźnik na rok 2006 i 2007, z zastrzeżeniem zalecanych na te lata programów.

(**) Chlormekwat powinien być poddany analizie jedynie w gruszkach i w zbożach.

(***) Difenylamina powinna być poddana analizie jedynie w jabłkach i gruszkach.

ZAŁĄCZNIK II

Ilości próbek do pobrania przez każde Państwo Członkowskie

Kod kraju	Próbki	Kod kraju	Próbki
AT	12	IT	65
BE	12	IE	12
CY	12	LU	12
CZ	12	LT	12
DE	93	LV	12
DK	12	MT	12
ES	45	NL	17
EE	12	PT	12
EL	12	PL	45
FR	66	SE	12
FI	12	SI	12
HU	12	SK	12
		UK	66

Całkowita liczba próbek: 613

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 marca 2005 r.

zmieniająca decyzje 93/52/EWG oraz 2003/467/WE w odniesieniu do oświadczenia, iż Słowenia jest wolna od brucelozy (*B. melitensis*) i enzootycznej białaczki bydła oraz, iż Słowacja jest wolna od gruźlicy i brucelozy bydła

(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 483)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/179/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽¹⁾, w szczególności jej załącznik A część I ust. 4, załącznik A część II ust. 7 i załącznik D część I lit. E,

uwzględniając dyrektywę Rady 91/68/EWG z dnia 28 stycznia 1991 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy owcami i kozami⁽²⁾, w szczególności jej załącznik A, rozdział 1, pkt II,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzja Komisji 93/52/EWG z dnia 21 grudnia 1992 r. stwierdzająca stosowanie się Państw Członkowskich lub regionów do wymagań odnoszących się do brucelozy (*B. melitensis*) i przyznająca im status oficjalnie wolnych od choroby⁽³⁾ wymienia regiony Państw Członkowskich uznane za oficjalnie wolne od brucelozy (*B. melitensis*) zgodnie z dyrektywą 91/68/EWG.

(2) W Słowenii brucelozą owiec lub kóz podlegała obowiązkowi zgłaszania przez okres przynajmniej 4 lat, żaden przypadek tej choroby nie został oficjalnie potwierdzony w tym okresie. W wymienionym Państwie Członkowskim obowiązywał również zakaz szczepienia przeciwko tej chorobie przez okres przynajmniej trzech lat.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1/2005 (Dz.U. L 3 z 5.1.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2004/554/WE (Dz.U. L 248 z 9.7.2004, str. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 13 z 21.1.1993, str. 14. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/28/WE (Dz.U. L 15 z 19.1.2005, str. 30).

Ponadto, Słowenia zobowiązała się przestrzegać niektórych innych warunków określonych w dyrektywie 91/68/EWG dotyczącej przeprowadzania wrywkowych kontroli po uznaniu danego Państwa Członkowskiego za wolne od brucelozy. W związku z powyższym należy uznać Słowenię za oficjalnie wolną od brucelozy (*B. melitensis*) w odniesieniu do gospodarstw hodujących owce i kozy.

(3) Dyrektywa 64/432/EWG stanowi, że Państwa Członkowskie, ich części lub regiony mogą oficjalnie zostać ogłoszone za wolne od gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła w odniesieniu do stad bydła po spełnieniu niektórych warunków określonych w tej dyrektywie.

(4) Wykazy Państw Członkowskich uznanych za wolne od gruźlicy bydła, brucelozy bydła i enzootycznej białaczki bydła są określone w decyzji Komisji 2003/467/WE z dnia 23 czerwca 2003 r. przyznającej status bydła oficjalnie wolnego od gruźlicy, brucelozy i enzootycznej białaczki bydła stadom w niektórych Państwach Członkowskich i regionach Państw Członkowskich⁽⁴⁾.

(5) Po dokonaniu oceny przez Komisję dokumentacji przedłożonej przez Słowenię w celu wykazania zgodności z odpowiednimi warunkami ustanowionymi w dyrektywie 64/432/EWG w odniesieniu do braku obecności enzootycznej białaczki bydła, całe terytorium tego Państwa Członkowskiego powinno być uznane za oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła.

(6) Po dokonaniu oceny przez Komisję dokumentacji przedłożonej przez Słowację w celu wykazania zgodności z odpowiednimi warunkami ustanowionymi w dyrektywie 64/432/EWG w odniesieniu do braku obecności enzootycznej białaczki bydła, całe terytorium tego Państwa Członkowskiego powinno być uznane za oficjalnie wolne od enzootycznej białaczki bydła.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 156 z 25.6.2003, str. 74. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2005/28/WE.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzje 93/52/EWG i 2003/467/WE.

Artykuł 2

W załącznikach I, II i III do decyzji 2003/467/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

(8) Środki, przewidziane w niniejszej decyzji są zgodnie z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 marca 2005 r.

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji 93/52/EWG wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik I do decyzji 93/52/EWG otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE

kod ISO	Państwo Członkowskie
BE	Belgia
CZ	Republika Czeska
DK	Dania
DE	Niemcy
IE	Irlandia
LU	Luksemburg
HU	Węgry
NL	Niderlandy
AT	Austria
SI	Słowenia
SK	Słowacja
FI	Finlandia
SE	Szwecja
UK	Zjednoczone Królestwo”

ZAŁĄCZNIK II

W załącznikach I, II i III do decyzji 2003/467/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I, rozdział 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1**Regiony Państw Członkowskich oficjalnie wolne od gruźlicy**

kod ISO	Państwo Członkowskie
BE	Belgia
CZ	Republika Czeska
DK	Dania
DE	Niemcy
FR	Francja
LU	Luksemburg
NL	Niderlandy
AT	Austria
SK	Słowacja
FI	Finlandia
SE	Szwecja

2. w załączniku II, rozdział 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1**Regiony Państw Członkowskich oficjalnie wolne od gruźlicy**

kod ISO	Państwo Członkowskie
BE	Belgia
CZ	Republika Czeska
DK	Dania
DE	Niemcy
LU	Luksemburg
NL	Niderlandy
AT	Austria
SK	Słowacja
FI	Finlandia
SE	Szwecja

3. w załączniku III, rozdział 1 otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 1**Regiony Państw Członkowskich oficjalnie wolne od enzoptycznej białaczki bydła**

kod ISO	Państwo Członkowskie
BE	Belgia
CZ	Republika Czeska
DK	Dania
DE	Niemcy
ES	Hiszpania
FR	Francja
IE	Irlandia
CY	Cypr
LU	Luksemburg
NL	Niderlandy
AT	Austria
SI	Słowenia
FI	Finlandia
SE	Szwecja
UK	Zjednoczone Królestwo

DECYZJA KOMISJI**z dnia 4 marca 2005 r.****upoważniająca Państwa Członkowskie do przyjęcia pewnych odstępstw na mocy dyrektywy Rady 96/49/WE w odniesieniu do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych***(notyfikowana jako dokument nr K(2005) 443)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)****(2005/180/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 96/49/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 6 ust. 9, 11 i 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na podstawie art. 6 ust. 9 dyrektywy 96/49/WE Państwa Członkowskie muszą zawczasu poinformować Komisję o swoich odstępstwach, po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2002 r. lub do dwóch lat od ostatniej daty zastosowania zmienionej wersji Załącznika do dyrektywy.

(2) Niektóre Państwa Członkowskie poinformowały Komisję do dnia 31 grudnia 2002 r. o chęci przyjęcia odstępstw od dyrektywy 96/49/WE. Decyzją 2003/627/WE z dnia 20 sierpnia 2003 r. upoważniająca Państwa Członkowskie zgodnie z dyrektywą 96/49/WE do przyjęcia niektórych odstępstw w odniesieniu do kolejowego transportu towarów niebezpiecznych⁽²⁾ Komisja zezwoliła na przyjęcie przez te Państwa Członkowskie odstępstw wymienionych w załącznikach I i II do wyżej wymienionej decyzji.

(3) Dyrektywa Komisji 2003/29/WE⁽³⁾ zmieniła Załącznik do dyrektywy 96/49/WE. Na mocy dyrektywy 2003/29/WE Państwa Członkowskie musiały wprowadzić w życie ustawodawstwo krajowe nie później niż do dnia 1 lipca 2003 r., przy czym ostatnim terminem, o którym mowa w art. 6 ust. 9 dyrektywy 96/49/WE, był dzień 30 czerwca 2003 r.

(4) Kilka Państw Członkowskich powiadomiło o chęci przyjęcia odstępstw. Komisja przebadła powiadomienia pod kątem ich zgodności z warunkami określonymi w art. 6 ust. 9, 11 i 14 dyrektywy 96/49/WE i je zaaprobowwała. Państwa Członkowskie, o których mowa, powinny być zatem upoważnione do przyjęcia tych odstępstw.

(5) Przy tej okazji uważa się, że wskazane jest zebranie wszystkich dotychczas przyjętych odstępstw w jednym dokumencie. Należy zatem uchylić i zastąpić decyzję 2003/627/WE.

(6) W celu uzyskania pewności, że sytuacja odstępstw jest regularnie aktualizowana, Komisja proponuje zbiorczą aktualizację wszystkich istniejących odstępstw co najmniej co pięć lat.

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Przewozu Niebezpiecznych Towarów ustanowionego na mocy art. 9 dyrektywy Rady 94/55/WE⁽⁴⁾,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Państwa Członkowskie wymienione w załączniku I są upoważnione do wdrażania odstępstw przedstawionych w załączniku I dotyczących kolejowego transportu niewielkich ilości niektórych towarów niebezpiecznych na swoim terytorium.

Derogacje te są stosowane bez dyskryminacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 235 z 17.9.1996, str. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/110/WE (Dz.U. L 365 z 10.12.2004, str. 24).

⁽²⁾ Dz.U. L 217 z 29.8.2003, str. 67.

⁽³⁾ Dz.U. L 90 z 8.4.2003, str. 47.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 319 z 12.12.1994, str. 7. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/111/WE (Dz.U. L 365 z 10.12.2004, str. 25).

Artykuł 2

Państwa Członkowskie wymienione w załączniku II są upoważnione do wdrażania odstępstw przedstawionych w załączniku II dotyczących, po pierwsze, transportu po wyznaczonych szczególnych trasach na ich terytorium towarów niebezpiecznych stanowiących część określonego procesu przemysłowego o charakterze lokalnym i ściśle kontrolowanego w jasno określonych warunkach i, po drugie, lokalnego transportu towarów niebezpiecznych na krótkich odcinkach w okolicach portów, lotnisk i terenów przemysłowych.

Artykuł 3

Decyzja 2003/627/WE zostaje uchylona.

Odniesienia do uchylonej decyzji są rozumiane jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 marca 2005 r.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Odstępstwa w Państwach Członkowskich w zakresie niewielkich ilości niektórych towarów niebezpiecznych

NIEMCY

RA-SQ 3.1

Przedmiot: zwolnienie niewielkich ilości niektórych towarów do użytku prywatnego.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy 96/49/WE (zwanej dalej „dyrektywą”): tabela w rozdziale 3.2 dla niektórych oznakowań UN w klasach od 1 do 9.

Treść Załącznika do dyrektywy: przepisy i zezwolenia transportowe.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 06.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.04.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 3.

Treść ustawodawstwa krajowego: klasy od 1 do 9; zwolnienie bardzo niewielkich ilości różnych opakowanych towarów przeznaczonych do użytku prywatnego; maksymalnie 50 kg na jednostkę transportową; stosowanie ogólnych wymogów pakowania do pakowania wewnętrznego.

Uwagi: Odstępstwo ograniczone do dnia 31.12.2004 r.
Lista nr 14*.

RA-SQ 3.2

Przedmiot: zezwolenie na pakowanie mieszane.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 4.1.10.4 MP2

Treść Załącznika do dyrektywy: zakaz pakowania mieszanego.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Gefahrgut-Ausnahmeverordnung – GGAV 2002 vom 06.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.04.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 21.

Treść ustawodawstwa krajowego: klasa 1.4S, 2, 3 i 6.1; zezwolenie na mieszane pakowanie przedmiotów klasy 1.4Sb (naboje do broni małokalibrowej), aerozole (klasa 2) oraz materiały czyszczące i lecznicze w klasie 3 i 6.1 (wymienione numery klasyfikacji UN) jako zestawy do sprzedaży w opakowaniu mieszanym w grupie opakowań II i w niewielkich ilościach.

Uwagi: Lista nr 30*, 30a, 30b, 30c, 30d, 30e, 30f, 30g.

FRANCJA

RA-SQ 6.1

Przedmiot: transport rejestrowanego bagażu w pociągach pasażerskich.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 7.7

Treść Załącznika do dyrektywy: materiały i przedmioty objęte RID (Regulamin międzynarodowego przewozu kolejną towarów niebezpiecznych) wyłączone z transportu jako bagaż.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par chemin de fer [Dekret z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych („dekret RID)], art. 18.

Treść ustawodawstwa krajowego: materiały i przedmioty objęte RID, które można przewozić jako paczki ekspresowe, można przewozić jako bagaż w pociągach pasażerskich.

RA-SQ 6.2

Przedmiot: paczki z materiałami niebezpiecznymi przewożone w pociągach przez pasażerów.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 7.7

Treść Załącznika do dyrektywy: materiały i przedmioty objęte RID wyłączone z transportu jako bagaż ręczny.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par chemin de fer [Dekret z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych („dekret RID“)], art. 19.

Treść ustawodawstwa krajowego: dopuszcza się przewożenie jako bagaż ręczny paczek z materiałami niebezpiecznymi przeznaczonymi do użytku osobistego lub zawodowego z zastrzeżeniem niektórych warunków: stosuje się tylko przepisy odnoszące się do pakowania, oznaczania i etykietowania paczek, określone w pkt 4.1, 5.2 i 3.4.

Uwagi: pacjentom z problemami układu oddechowego zezwala się na przewożenie przenośnych pojemników z gazem w ilości niezbędnej na jedną podróż.

RA-SQ 6.3

Przedmiot: transport na potrzeby przewoźnika kolejowego.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 5.4.1

Treść Załącznika do dyrektywy: informacja dotycząca materiałów niebezpiecznych podawana w liście przewozowym.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par chemin de fer [Dekret z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych („dekret RID“)], art. 20.2.

Treść ustawodawstwa krajowego: transport na potrzeby przewoźnika kolejowego w ilościach nieprzekraczających limitów określonych w pkt 1.1.3.6 nie podlega obowiązkowi zgłoszenia ładunku.

RA-SQ 6.4

Przedmiot: zwolnienie z etykietowania niektórych wagonów pocztowych.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 5.3.1

Treść Załącznika do dyrektywy: obowiązek umieszczania etykiet na ścianach wagonów.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par chemin de fer [Dekret z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych („dekret RID“)], art. 21.1.

Treść ustawodawstwa krajowego: tylko wagony pocztowe przewożące ponad 3 tony materiału w tej samej klasie (oprócz 1, 6.2 lub 7) muszą mieć etykiety.

RA-SQ 6.5

Przedmiot: zwolnienie z etykietowania wagonów przewożących małe pojemniki.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 5.3.1

Treść Załącznika do dyrektywy: obowiązek umieszczania etykiet na ścianach wagonów.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par chemin de fer [Dekret z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych („dekret RID“)], art. 21.2.

Treść ustawodawstwa krajowego: jeśli etykiety umieszczone na małych pojemnikach są wyraźnie widoczne, to wagony nie muszą posiadać etykiet.

RA-SQ 6.6

Przedmiot: zwolnienie z etykietowania wagonów przewożących pojazdy drogowe z ładunkiem.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 5.3.1

Treść Załącznika do dyrektywy: obowiązek umieszczania etykiet na ścianach wagonów.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Arrêté du 5 juin 2001 relatif au transport de marchandises dangereuses par chemin de fer [Dekret z dnia 5 czerwca 2001 r. w sprawie transportu kolejowego towarów niebezpiecznych („dekret RID“)], art. 21.3.

Treść ustawodawstwa krajowego: jeśli pojazdy drogowe mają etykiety odpowiadające przewożonym przez nie paczkom, to wagony nie muszą posiadać etykiet.

SZWECJA

RA-SQ 14.1

Przedmiot: wagon kolejowy przewożący towary niebezpieczne jako towary ekspresowe nie musi być oznakowany etykietami.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 5.3.1

Treść Załącznika do dyrektywy: wagony kolejowe przewożące towary niebezpieczne muszą posiadać etykiety.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Treść ustawodawstwa krajowego: wagon kolejowy przewożący towary niebezpieczne jako towary ekspresowe nie musi być oznakowany etykietami.

Uwagi: dla towarów ekspresowych RID przewiduje ograniczenia ilościowe, dlatego jest to kwestia niewielkich ilości.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

RA-SQ 15.1

Przedmiot: przewóz niektórych towarów radioaktywnych o małym zagrożeniu, takich jak zegary, zegarki, czujniki dymu, tarcze kompasów.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: większość wymagań RID.

Treść Załącznika do dyrektywy: wymagania dotyczące przewozu materiału klasy 7.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Packaging, Labelling and Carriage of Radioactive Material by Rail Regulations 1996, reg 2(6) (zmienione załącznikiem 5 do przepisów z 1999 r. dotyczących transportu towarów niebezpiecznych).

Treść ustawodawstwa krajowego: całkowite wyłączenie z przepisów prawa krajowego w zakresie niektórych produktów handlowych zawierających ograniczone ilości materiału radioaktywnego.

Uwagi: odstępstwo to jest środkiem krótkoterminowym, potrzebnym do chwili włączenia do RID zmian podobnych do przepisów IAEA.

RA-SQ 15.2

Przedmiot: przewożenie nominalnie pustych stałych zbiorników nieprzewidzianych jako wyposażenie transportowe (N2).

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: części 5 i 7

Treść Załącznika do dyrektywy: wymagania dotyczące procedur wysyłkowych, przewozu, działania i pojazdów.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: zostanie określone w mających się ukazać przepisach.

Treść ustawodawstwa krajowego: jak wyżej

Uwagi: przewóz tego rodzaju zbiorników stałych nie jest przewozem towarów niebezpiecznych w zwykłym sensie i w praktyce nie można stosować przepisów RID. Ponieważ zbiorniki są „nominalnie puste”, ilość rzeczywiście znajdujących się w nich towarów niebezpiecznych jest z definicji wyjątkowo niewielka.

RA-SQ 15.3

Przedmiot: złagodzenie ograniczeń w zakresie transportu mieszanego materiałów wybuchowych oraz materiałów wybuchowych z innymi towarami niebezpiecznymi, w wagonach, pojazdach i kontenerach (N4/5/6).

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: 7.5.2.1 i 7.5.2.2

Treść Załącznika do dyrektywy: ograniczenia w zakresie niektórych typów ładunków mieszanych.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Carriage of Dangerous Goods by Road Regulations 1996, reg.18; Carriage of Dangerous Goods by Rail Regulation, regs.17 and 24; Carriage of Explosives by Road Regulations, reg.14.

Treść ustawodawstwa krajowego: ustawodawstwo krajowe jest mniej restrykcyjne w zakresie mieszanych przewozów materiałów wybuchowych, pod warunkiem że tego rodzaju transport może być dokonany bez ryzyka.

Uwagi: Zjednoczone Królestwo pragnie dopuścić różne wersje w zakresie zasad mieszanych przewozów materiałów wybuchowych z innymi materiałami wybuchowymi oraz materiałów wybuchowych z innymi towarami niebezpiecznymi. Każda wersja będzie mieć ograniczenia ilościowe dotyczące jednego lub więcej elementów składowych ładunku i będzie dopuszczona pod warunkiem, że „przedsięwzięto wszelkie praktycznie wykonalne środki celem uniemożliwienia stykania się materiałów wybuchowych lub stwarzania zagrożenia w inny sposób dla wszystkich tego rodzaju towarów”.

Przykłady wersji, które chce dopuścić Zjednoczone Królestwo

- 1) materiały wybuchowe o następujących numerach w klasyfikacji UN 0029, 0030, 0042, 0065, 0081, 0082, 0104, 0241, 0255, 0267, 0283, 0289, 0290, 0331, 0332, 0360 lub 0361 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi o numerze w klasyfikacji UN 1942. Ilość towaru UN 1942 dopuszczonego do przewozu ogranicza się przez uznanie go za materiał wybuchowy 1.1D;
- 2) materiały wybuchowe o numerach w klasyfikacji UN 0191, 0197, 0312, 0336, 0403, 0431 lub 0453 można przewozić w tym samym pojeździe z towarami niebezpiecznymi (z wyjątkiem gazów łatwopalnych, substancji zakaźnych i substancji toksycznych) dla kategorii transportu 2 lub towarami niebezpiecznymi dla kategorii transportu 3 lub dla dowolnej ich kombinacji, pod warunkiem, że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych dla kategorii transportu 2 nie przekracza 500 kg lub litrów i całkowita masa netto tego rodzaju materiałów wybuchowych nie przekracza 500 kg;
- 3) materiały wybuchowe o oznaczeniu 1.4G można przewozić z płynami i gazami łatwo palnymi dla kategorii transportu 2 lub z gazami niepalnymi i nietoksycznymi dla kategorii transportu 3 lub dla dowolnej ich kombinacji w tym samym pojeździe, pod warunkiem że całkowita masa lub objętość towarów niebezpiecznych razem wziętych nie przekracza 200 kg lub litrów i całkowita masa netto materiałów wybuchowych nie przekracza 20 kg;
- 4) artykuły wybuchowe o numerach w klasyfikacji UN 0106, 0107 lub 0257 można przewozić z artykułami wybuchowymi z grup zgodności D, E lub F, których są one składnikami. Całkowita ilość materiałów wybuchowych o numerach UN 0106, 0107 lub 0257 nie może przekraczać 20 kg.

RA-SQ 15.4

Przedmiot: umożliwienie różnej „maksymalnej całkowitej ilości na jednostkę transportu” dla towarów klasy 1 w kategoriach 1 i 2 tabeli w 1.1.3.1.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: ppkt 1.1.3.1.

Treść Załącznika do dyrektywy: zwolnienia odnoszące się do charakteru operacji transportowej.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: zostanie określone w mających się ukazać przepisach.

Treść ustawodawstwa krajowego: ustanowienie zasad dotyczących zwolnień w zakresie ograniczonych ilości i mieszane go przewozu materiałów wybuchowych.

Uwagi: umożliwienie różnych ograniczonych limitów ilościowych i mnożników odnoszących się do ładunków mieszanych towarów klasy 1, mianowicie „50” dla kategorii 1 i „500” dla kategorii 2. Przy obliczaniu ładunków mieszanych stosuje się mnożniki „20” dla kategorii transportu 2 i „2” dla kategorii transportu 3.

RA-SQ 15.5

Przedmiot: przyjęcie RA-SQ 6.6.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Carriage of Dangerous Goods by Rail Regulations 1996, Schedule 5, paragraphs 6 and 9.

ZAŁĄCZNIK II

Odstępstwa w Państwach Członkowskich w zakresie transportu lokalnego ograniczonego do ich terytorium

NIEMCY

RA-LT 3.1

Przedmiot: masowy transport materiałów klasy 9 skażonych PCB.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy 96/49/WE (zwanej dalej „dyrektywą”): 7.3.1

Treść Załącznika do dyrektywy: transport masowy.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 06.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.04.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 11.

Treść ustawodawstwa krajowego: zezwolenie na masowy transport pojazdami z nadwoziami wymiennymi lub uszczelnionymi zbiornikami nieprzepuszczającymi płynów ani pyłu.

Uwagi: odstępstwo 11 ograniczone do dnia 31.12.2004 r.; od 2005 r. te same przepisy w ADR i RID.

Zobacz także wielostronną umowę M137.

Lista nr 4*.

RA-LT 3.2

Przedmiot: transport opakowanych niebezpiecznych odpadów.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: części od 1 do 5

Treść Załącznika do dyrektywy: klasyfikacja, pakowanie i oznaczanie.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Gefahrgut-Ausnahmereordnung - GGAV 2002 vom 06.11.2002 (BGBl. I S. 4350), geändert durch Artikel 2 der Verordnung vom 28.04.2003 (BGBl. I S. 595); Ausnahme 20.

Treść ustawodawstwa krajowego: klasy od 2 do 6.1, 8 i 9: pakowanie mieszane i transport niebezpiecznych odpadów w paczkach i IBC; odpady muszą być opakowane w opakowania wewnętrzne (podczas zbierania) i podzielone na odpowiednie grupy odpadów (unikanie niebezpiecznych reakcji w ramach grupy odpadów); korzystanie ze specjalnych pisemnych instrukcji odnoszących się do grup odpadów i wykorzystywanych jako list przewozowy; zbieranie odpadów domowych i laboratoryjnych itp.

Uwagi: lista nr 6*.

SZWECJA

RA-LT 14.1

Przedmiot: transport odpadów niebezpiecznych do zakładów utylizacji odpadów niebezpiecznych.

Odniesienie do Załącznika do dyrektywy: część 2, rozdział 5.2 i 6.1

Treść Załącznika do dyrektywy: klasyfikacja, oznakowywanie i etykietowanie oraz wymagania w zakresie budowy i badań opakowań.

Odniesienie do ustawodawstwa krajowego: Särskilda bestämmelser om vissa inrikes transporter av farligt gods på väg och i terräng.

Treść ustawodawstwa krajowego: ustawodawstwo obejmuje kryteria uproszczonej klasyfikacji, mniej restrykcyjne wymagania w zakresie konstrukcji i badań opakowań oraz zmienione wymagania dotyczące etykietowania i oznaczania. Zamiast klasyfikować odpady niebezpieczne zgodnie z RID, kwalifikuje się je do różnych grup odpadów. Każda grupa odpadów zawiera substancje, które mogą, zgodnie z RID, być pakowane razem (pakowanie mieszane). Każde opakowanie musi być oznaczone odpowiednim kodem grupy odpadów zamiast numerem UN.

Uwagi:

przepisy te można stosować tylko do transportu odpadów niebezpiecznych z publicznych punktów recyklingu do zakładów utylizacji odpadów niebezpiecznych.

DECYZJA NR 2/2005 KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ AKP-WE

z dnia 1 marca 2005 r.

wprowadzająca odstępstwo od pojęcia „produkty pochodzące” w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji państw AKP w odniesieniu do produkcji tuńczyka zakonserwowanego i fileatów z tuńczyka znanych jako „loins” (pozycja HS ex 16.04)

(2005/181/WE)

KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ AKP-WE,

uwzględniając umowę o partnerstwie AKP-WE podpisaną w Kotonu dnia 23 czerwca 2000 r., w szczególności art. 38 protokołu nr 1 do jej załącznika V,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 38 ust. 1 wyżej wymienionego protokołu przewiduje przyznanie odstępstwa od reguł pochodzenia w przypadkach, gdy jest to uzasadnione rozwojem istniejącej bądź wprowadzeniem nowej gałęzi przemysłu.
- (2) Artykuł 38 ust. 8 omawianego protokołu przewiduje automatyczne przyznanie odstępstwa w ramach rocznego kontyngentu w wysokości 8 000 ton dla tuńczyka w puszkach i 2 000 ton dla fileatów z tuńczyka znanych jako „loins”.
- (3) W dniu 28 października 2002 r. została przyjęta decyzja nr 2/2002 Komitetu Współpracy Celnej AKP-WE⁽¹⁾ wprowadzająca odstępstwo od pojęcia „produkty pochodzące” w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji państw AKP w odniesieniu do produkcji tuńczyka w puszkach i fileatów z tuńczyka znanych jako „loins” (pozycja HS ex 16.04). Odstępstwo przewidziane w art. 1 omawianej decyzji stosuje się w okresie od dnia 1 października 2002 r. do dnia 28 lutego 2005 r.
- (4) W związku z wygaśnięciem tego przepisu, w dniu 8 listopada 2004 r. państwa AKP wystąpiły z wnioskiem o nowe ogólne odstępstwo od zawartych w umowie o partnerstwie AKP-WE reguł pochodzenia, dotyczące tuńczyka w puszkach i fileatów z tuńczyka znanych jako „loins”, obejmujące wszystkie państwa AKP oraz odnoszące się do całkowitych rocznych ilości tj. 8 000 ton tuńczyka w puszkach i 2 000 ton połędwicy z tuńczyka, przywiezionych do Wspólnoty po dniu 1 marca 2005 roku.
- (5) Wniosek o odstępstwo został złożony zgodnie z odpowiednimi przepisami protokołu nr 1, w szczególności jego art. 38 ust. 8, i wnioskowane ilości zawierają się w granicach rocznego kontyngentu przyznawanego automatycznie na wniosek państw AKP.
- (6) Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2005 r. do końca 2007 roku do czasu przyjęcia nowych ustaleń

handlowych, które wejdą w życie do dnia 1 stycznia 2008 r. zgodnie z art. 37 umowy o partnerstwie AKP-WE.

- (7) Decyzja nr 2/2002 odnosi się do „tuńczyka w puszkach”, ale w rzeczywistości ma zastosowanie do „tuńczyka zakonserwowanego”. Wyrażenie „tuńczyk zakonserwowany” obejmuje tuńczyka w puszkach, tuńczyka pakowanego próżniowo w plastikowych torebkach lub innych pojemnikach. Nomenklatura Scalona Wspólnot Europejskich używa terminu „tuńczyk zakonserwowany”, który obejmuje „tuńczyka w puszkach”. Taką samą terminologię należy stosować w niniejszej decyzji.
- (8) Ilości, dla których przyznano odstępstwo, powinny być zarządzane przez Komisję we współpracy z organami celnymi Państw Członkowskich i państw AKP. W tym celu należy przyjąć szczegółowe zasady.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od postanowień szczególnych ujętych w wykazie, znajdującym się w załączniku II do protokołu nr 1 do załącznika V do umowy o partnerstwie AKP-WE, tuńczyk zakonserwowany i fileaty z tuńczyka znane jako „loins” objęte pozycją HS ex 16.04, wyprodukowane w państwach AKP z tuńczyka niepochodzącego z tych państw, uznaje się za pochodzące z państw AKP zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Odstępstwo przewidziane w art. 1 ma zastosowanie do produktów oraz ilości określonych w Załączniku do niniejszej decyzji, przywożonych do Wspólnoty z państw AKP w okresie od dnia 1 marca 2005 r. do dnia 31 grudnia 2007 r.

Artykuł 3

Komisja zarządza ilościami określonymi w Załączniku, a w celu skutecznego zarządzania nimi może podjąć niezbędne postępowanie administracyjne. Artykuły 308a, 308b i 308c rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽²⁾ dotyczącego zarządzania kontyngentami taryfowymi są stosowane *mutatis mutandis* w odniesieniu do zarządzania ilościami, o których mowa w Załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 311 z 14.11.2002, str. 22.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).

Artykuł 4

1. Organy celne państw AKP podejmują niezbędne środki w celu przeprowadzania ilościowych kontroli wywozu produktów, o których mowa w art. 1. W tym celu wszystkie świadectwa, które państwa te wystawiają zgodnie z niniejszą decyzją, powinny zawierać odniesienie do niej.

2. Właściwe władze tych państw przekazują Komisji co trzy miesiące, za pośrednictwem sekretariatu grupy AKP, oświadczenie stwierdzające ilości, w odniesieniu do których świadectwa przewozowe EUR.1 zostały wystawione zgodnie z niniejszą decyzją, oraz numery seryjne tych świadectw.

Artykuł 5

Rubryka nr 7 świadectw przewozowych EUR.1 wystawionych zgodnie z niniejszą decyzją powinna zawierać jeden z poniższych zapisów:

- „Derogation – Decision No 2/2005”;
- „Dérogação – Décision n° 2/2005”.

Artykuł 6

Państwa AKP, Państwa Członkowskie i Wspólnota Europejska podejmą niezbędne środki w celu wdrożenia niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2005 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 marca 2005 r.

W imieniu Komitetu Współpracy Celnej AKP-WE

Robert VERRUE

Isabelle BASSONG

Współprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Lp.	Pozycja HS	Opis towarów	Okres	Ilości (w tonach)
09.1632	ex 16.04	Tuńczyk zakonserwowany ⁽¹⁾	1.3.2005–28.2.2006	8 000
			1.3.2006–28.2.2007	8 000
			1.3.2007–31.12.2007	6 666
09.1637	ex 16.04	Filety z tuńczyka znane jako „loins”	1.3.2005–28.2.2006	2 000
			1.3.2006–28.2.2007	2 000
			1.3.2007–31.12.2007	1 666

⁽¹⁾ Produkt uznaje się za zakonserwowany w rozumieniu pozycji HS ex 16.04 niezależnie od formy opakowania.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z 29 października 2004 r. ustanawiającego szczególowe zasady zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 345 z 20 listopada 2004 r.)

Na stronie 84, w załączniku XXIII, akapity 10 i 11:

zamiast: „— wszystkie produkty rolne wymienione w art. 146 ust. 1 oraz ich produkty pochodne pozyskane w drodze bezpośredniego przetwórstwa i stosowane jako paliwa do produkcji energii,
— wszystkie produkty wymienione w art. 146 ust. 1 oraz ich produkty pochodne i przeznaczone do celów energetycznych,”

powinno być: „— wszystkie produkty rolne wymienione w art. 145 ust. 1 oraz ich produkty pochodne pozyskane w drodze bezpośredniego przetwórstwa i stosowane jako paliwa do produkcji energii,
— wszystkie produkty wymienione w załączniku XXII oraz ich produkty pochodne i przeznaczone do celów energetycznych,”
